

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК
4 динара
БРОЈ 1185
13. 9. 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV
КОМПЛЕТАН СТРИП
ТАЛИСМАН

Ripley

Веровали или не!

ПОТАТАУ

(1775–1860) постао је, у 84. години живота, први маорски краљ на Новом Зеланду пошто је у појединачним двобојима победио 50 својих непријатеља.

15 БРОДОВА ЗА ЛОВ НА КИТОВЕ

напуњено је камењем и потопљено на прилазима за луке Чарлстон и Савана. То су за време Америчког грађанског рата учинили северњаци да би спречили снабдевање Југа морским путем. (1861)

Једна КУЋА

у Маситисију, у Басутоленду (Јужна Африка) саграђена је у пећини.

СВЕДИ

мачка Роуз Солакијан из Бербанка (Калифорнија) сваког дана „одгризе" у башти по једну ружу и донесе је својој господарици пред ноге.

ВОЈВОДА од БУЈОНА

(1729–1802) наименован је за команданта читаве француске коњице кад је имао свега 12 година.

Једна ЖАБА

искочила је из главице салате која је 4 дана била у фрижидеру Кармен Перез из Њујорк Ситија.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● вегетаријанаца је било и у старом веку. Познати писци Сенека и Плутарх били су вегетаријанци.

● плаже у околини Токија толико су закрчене да се за време великих летњих врућина на њима тиска и до пола милиона људи. Тада обалска полиција користи хеликоптере којима надлеће плаже и преко звучника моли купаче да стоје да не би лежећи заузимали сувише места.

● први брод који је у научне сврхе пловио око Земље била је француска корвета „Уранија", која је кренула на пут 1871. године.

● многе провале и убиства остали су неоткривени јер нису нађени никакви трагови. Ускоро ће савршена крађа или злочин припадати прошлости. Разлог: амерички научник Ендрју Древникс, иначе специјалиста за мирисе, направио је апарат који је назвао олфактометар и који открива мирис сваке особе која се налазила на месту преступа, чак и ако она ништа није додирнула.

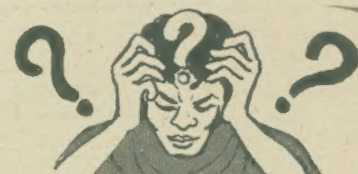
● геолози тврде да се Француска и Немачка лагано удаљују једна од друге. Узрок томе је ширење реке Рајне. Стручњаци Института за геодезију при Техничком факултету у Карлсруеу који су помоћу ласера вршили мерење ове реке сматрају да ће у далекој будућности Рајна бити широка као море.

● статистичари су недавно израчунали да човек данашњице осам часова проведе да би зарадио новац за живот, следећих осам часова проведе да би потрошио 150 одсто од онога што је зарадио а осталих осам часова се пита због чега не може да заспи.

● загонетке су биле веома омиљене у старом веку, нарочито на Истоку. Владари су их чак слали један другоме на решавање. Кинези су имали нарочите збирке загонетки зване „ја-ми". Грци су примили забаву решавања загонетки са Истока, а Римљани од Грка. Међу Римљанима који су радо састављали загонетке помињу се песник Вергилије и чувени говорник Цицерон.

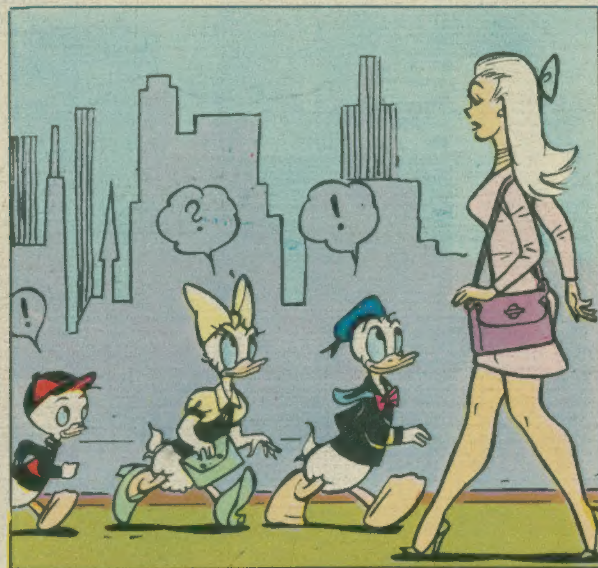

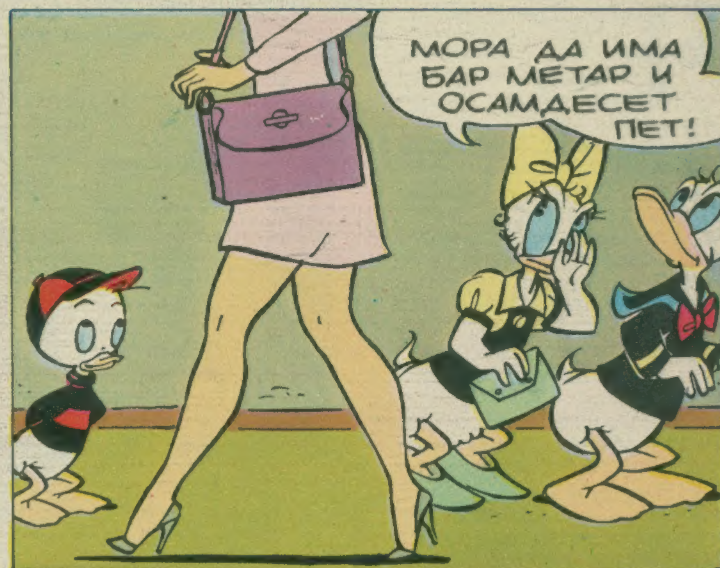

● у граду Санта Клаус, у америчкој савезној држави Индијани, налази се споменик Деда-Мразу. Фигура је начињена од гранита и тешка двадесет тона.

Walt Disney

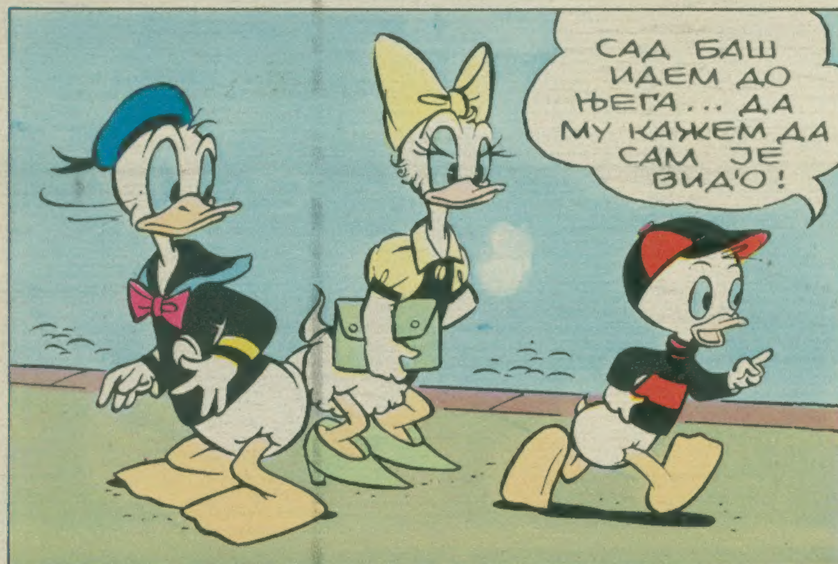
ПАЈА ПАТАК

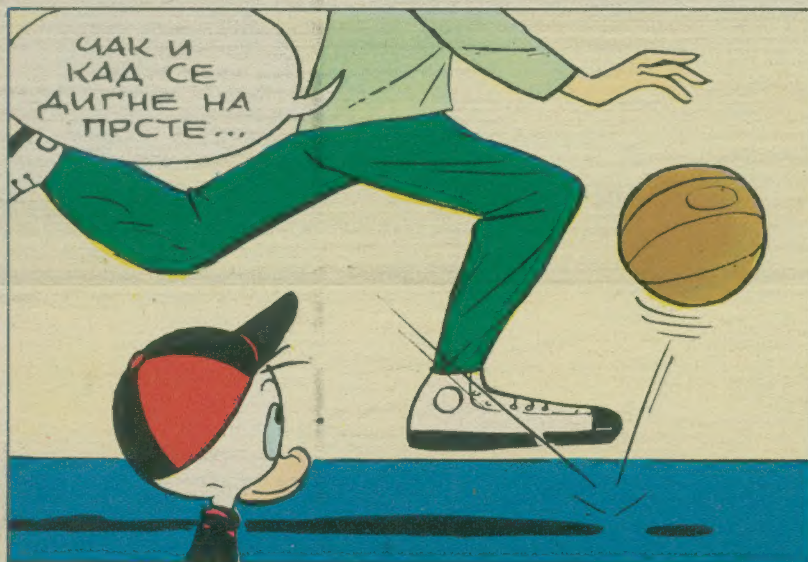

ТРЕЋИ ПУТ

ВЕЛИКИ ОБАВЕШТАЈЦИ

СОВЈЕТСКИ ОБАВЕШТАЈАЦ КАПЕТАН БОРИС КАЛГИН ПРОВЕО ЈЕ ЦЕО РАТ У НЕМАЧКОЈ УНИФОРМИ. ОБЈАВЉУЈЕМО ЈЕДАН ЊЕГОВ ДРАМАТИЧАН ДОЖИВЉАЈ.

Чим сам завршио задатак у 224. немачкој дивизији, постарао сам се да нестанем. Више него икад желео сам да скинем немачку униформу у којој више нисам знао ни како се зовем — полако сам заборављао и сопствено име. Досадило ми је малтретирање у немачкој војсци, опрезност, непрекидна напетост. Зато сам пожурио да се јавим свом шефу мајору Рогочеву који је руководио обавештајним одредом „Ђержински" на Криму, северно од Јалте, уверен да је дошао крај мојим мукама.

— Ваш добро што си стигао, Калгине — дочекао ме је мајор Рогочев још с врата. — Имам за тебе један неодложан задатак. Мораћеш у 18. румунску дивизију која се налази овде на Криму.

Смркло ми се. Значи, ништа од моје слободе, опет морам сам. без другова којих сам се тако зажелео.

— Десило се нешто непредвиђено — почео је Рогочев.

Мораш спасти Вила!

... Двадесет деветог маја 1942. године британски тешки бомбардер „халифакс" полетео је из Калкуте за Техеран, у специјалну мисију. На техеранском аеродрому један путник је напустио бомбардер. Био је то сер Кристофер Лоџ из британског Министарства иностраних послова. Овде су га већ чекали совјетски дипломати са којима је имао заказан састанак.

Истог дана бомбардер се спустио и у Тбилиси, на Кавказу. Други путник који је напустио авион био је пуковник Ричард Кар из британског штаба за Далеки исток. Остао је овде као официр за везу са совјетским трупама на Кавказу. А ноћу, 30. маја, бомбардер је полетео из Тбилисија за Лондон. Требало је да прелети изнад Пољске где је падобраном искочити трећи путник, капетан Џорџ Вил, обавештајац британског Министарства иностраних послова. Пре рата Вил је био новинар, дописник из Пољске, Немачке, Бурме, Индије. Кад је његова земља ушла у рат, постао је британски војни саветник бурманских герилаца који су се борили против Јапанаца. Овог пута пошао је на специјални задатак у један одред пољског покрета отпора код Крајове. Носио је тајне планове за заједничку борбу против Немаца.

Немачка обавештајна служба успела је да сазна ко је први путник који је напустио авион, исто тако и други. Знала је да постоји и трећи, али њега нико није видео. А онда се десило нешто неочекивано.

Док је авион, на путу према Пољској, летео изнад Крима, упао је у олују. Пилоти су узалуд улагали крајње напоре на одрже курс, авион је изгубио оријентацију. Нашао се изнад окупираног дела Крима. Одједном су загрмели немачки противавионски топови. Авион је плануо, летео као буктиња кроз ноћ и срушио се у Албати на Криму.

Гестапо и Абвер изашли су на лице места и констатовали да последњег путника — нема! Почела је велика потера, претраживање поља и шума, али од капетана Вила ни трага ни гласа. Као да је у земљу пропао.

— Ето, то смо сазнали о Енглезу прислушкујући немачке радио-станице — завршио је Рогочев. — Ноћас су нас, међутим, и Британци обавестили о капетану Вилу. Траже да га спасемо и пребацимо у Пољску. Разумеш ли сада, Калгине! Вил не сме пасти у руке Немцима. Мораш га спасти, по сваку цену...

Издајник из Јалте

Размишљао сам како сам желећи слободу улетео у најгору гужву али сам наглас, као и сваки дисциплиновани обавештајац, изговорио:

— Добро, мајоре! До сада сам био Карло Вајс, а како ћу се од сада звати?

— Сада ћеш бити наредник Сасе. Слични сте. Он стварно постоји, али у нашем заробљеништву. Ти ћеш поћи у Јалту. Преко твоје сестре уредили смо целу ствар. Она је оперисала неког немачког официра и преко њега издејствовала да уђеш у специјалну потерну јединицу која трага за Вилом. Буди опрезан јер Вил зна много о наредним операцијама у Бурми против Јапанаца. Зна сувише и о пољском покрету отпора и о намерама своје владе и обавештајне службе. Немци би платили сувим златом само да га се дочепају... Вероватно се спасао падобраном из запаљеног авиона и негде се крије.

Нисам имао другог избора. Исте ноћи кренуо сам за Јалту. Олга је заиста успела да ме убаци у специјалну јединицу која ће трагати за Вилом. Ја сам чак добио задатак да припремим групу војника за овај подухват.

Сутрадан је од Абвера стигла вест која је одјекнула као бомба — виђен је капетан Вил! Био сам запрепашћен. Видео га је неки наш издајник на обали Јалте, али док је он обавестио Абвер, Вил је нестао без трага. Сада сам још више био спреман да учиним све да Вил не падне у руке непријатељу.

Цео Крим био је на ногама. За Вилом су трагали партизански одреди. Абвер и Гестапо били су непрекидно у покрету. И „моја" специјална јединица Вермахта трагала је за њим. Кога год смо сумњивог ухватили, настојао сам да разговором са њим не бих ли по опису препознао Вила и благовремено га извукао из канџи немачке тајне полиције.

Ситуација је наједном добила други обрт. Један наш човек обавестио је Рогочева да је разговарао са Вилом у Јалти, да му је обећао помоћ ако га касније потражи по имену, на истом месту. Обрадовао сам се. Значи, нису све наде изгубљене.

Спасоносни шамар

У моју канцеларију бану курир. Стао је мирно и салутирао:

— Господине наредниче, јавите се господину мајору...

Зашто ли ме зове? Кроз главу ми је свашта пролазило. Ипак, одмах сам пошао. Тамо сам затекао оног издајника који је у међувремену и даље упорно трагао обалом Јалте верују[illegible]и да се В[illegible] не[illegible] у близини.

— Господине м[illegible]е, наредник Сасе на р[illegible]олагању.

— Хајдемо дол[illegible] подрум! — рече [illegible] тројица пођосмо.

Чим су се вра[illegible]орила, замало н[illegible] викнуо. Угледао сам [illegible]тогодишњу Нађу Аки[illegible]ву, из села Кучек — [illegible]енбаша коју сам пре рата не само познавао него и — волео! Једва сам сачувао хладнокрвност и покушао да се држим круто, као прави Немац. Али, она ме је одмах препознала и са пуно огорчења викнула.

— Издајниче! Нашао си своје место међу фашистима!

Онај стварни издајник који је девојку и стрпао у затвор, мислећи да се Нађине речи односе на њега, приђе јој и ошамари. О-

...НИК ЈЕ НЕСТАО

дахнуо сам. Нико на мене није посумњао.

— Она зна све о Енглезу — тврдио је издајник.

— Хоће ли да говори? — упитао је мајор.

— Зна немачки, али неће ништа да каже — љутио се издајник.

— Рећи ће она све — закључио је мајор гледајући у лепу Нађу. — Од данас је под мојом заштитом и да је нико није ни пипнуо. А ви, Сасе — окрете се мајор мени — постарајте се о њеној исхрани!

Ово је било више него што сам могао да очекујем.

Кад сам јој донео ручак, отворено сам јој испричао у каквој сам мисији. Нашао сам начина да је убедим. Тада ми се Нађа поверила.

Од првог дана Вил се крије у сиромашној кући њеног оца. Док она није билу ту, пошао је у Јалту у нади да ће сам моћи некако да се пребаци у Пољску. Тада га је и видео онај издајник. Осетивши да су му на трагу, Вил је побегао из Јалте и дуго лутао док није поново набасао на њихову кућу.

У Јалту је сада кренула Нађа на захтев Вила.

Њен је задатак био да пронађе човека који је Вилу обећао помоћ и рекао му своје име. Међутим, није била довољно опрезна. На обали је срела издајника који јој се лажно представио као илегалац. Кад је рекла да зна нешто о Енглезу, позвао је да се склоне на сигурно место и разговарају на миру, и одвео је — у Гестапо! Да је само био мало тактичнији, неискусна Нађа би му вероватно све испричала и ствар би се и по Вила и по њу завршила трагично...

Мајор споро реагује

Али, ни сада издајник није мировао. Био је увређен што је брига око Нађе поверена мени. Упорно је тврдио да ова девојка крије Енглеза у својој кући. Мајор је, међутим, споро реаговао. Желео је да стекне Нађино поверење а то је значило губљење времена јер је она тврдоглаво ћутала. Друго, знао је да Вил нема где да побегне сем да се пробије кроз немачку блокаду Севастопоља и дође унутар утврђења, код црвеноармејаца. А то је било немогуће.

Исте вечери пожурио сам у илегални партијски комитет који се налазио тачно преко пута немачке зграде. Нико осим секретара комитета није знао за моју мисију и кад сам, онако у немачкој униформи, затражио од другова у ходнику да ме пријаве секретару комитета, бацили су се на мене и разоружали. Кад су ме увели код секретара он је, на опште запрепашћење, скочио и загрлио ме. Остали нису могли да дођу себи...

Пришао сам прозору и погледао кроз завесе. Видео сам издајника како јури у зграду Гестапоа да би, по ко зна који пут, тврдио да девојка крије Енглеза. Тај је стварно био досадан као стеница.

И овде је главна тема разговора био Вил.

Гестапо решава »Случај Енглеза«

Секретар комитета пренео ми је поруку мајора Рогочева. Мој шеф је већ припремио решење целог случаја ако дознам где се Вил налази. Ја сам имао да одмах пођем по Вила, а комитет је одлучио да ослободи Нађу из затвора.

Ноћу сам напустио град.

... Док сам се приближавао Нађиној кући, приметио сам Вила који је излетео кроз врата и заузео заклон. Припремао се за одбрану. Брзо сам му објаснио ко сам и зашто сам дошао. Одмах смо се зближили.

... На улицама Јалте, које су врвеле од Немаца, пронашао сам есесовца који је фантастично личио на Вила. Једна наша група исте вечери га је убила и обукла у Вилово одело. Ништа нисмо заборавили. У џепове смо ставили сва Вилова документа и слику његове девојке из Индије. Кад је „моја" потерна јединица пронашла леш, Гестапо је био ван себе од среће. Најзад је „Случај Енглеза" био решен. Следећа вест коју сам чуо није била мање радосна: ударна група извршила је препад на немачке стражаре и ослободила Нађу!

Мој задатак био је готов. Сад сам био сигуран да сам завршио „војничку" каријеру код Немаца и да ћу најзад добити борбени задатак међу својима. Кад сам се јавио мајору Рогочеву, он ме је загрлио и рекао:

— Ево ти немачка униформа за капетана Вила, уредне исправе на име немачког инжењера који је „побегао" из нашег заробљеништва. Ти ћеш поћи са њим. Нико га сигурније неће пребацити кроз немачке линије.

Шта сам могао. Пошао сам у Пољску са Вилом. Тамо сам се јавио другом обавештајном центру и до краја рата остао „немачки подофицир".

В. С.

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ — Л. СРЕДАНОВИЋ

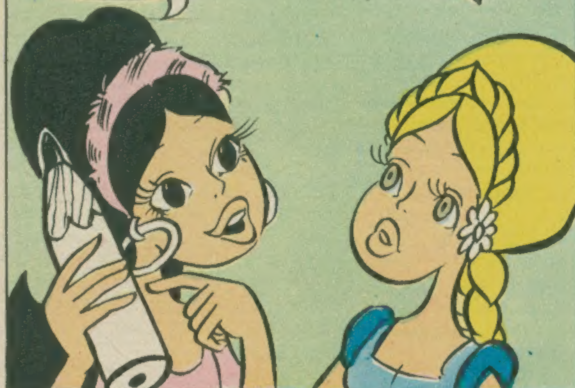
СТРОГО ПОВЕРЉИВО

Глас о козметичарки из иностранства која ствара чуда стигао је и до краљице Јес-мине која је пожурила у салон да јој уреде фризуру за САРМАТИЈАДУ (дан сарме).

ОВО ЈЕ KING SIZE ЗА ВАС, А ИМАМО И МАЊЕ!

Идућег петка: СУСРЕТ ДИКАНА И САРКЕ!

ВЕЛИКИ СТРАХ

ГОТОВ САМ!

НА ВИСИНИ ОД 80 МЕТАРА ЈЕДРИЛИЦА СЕ ОДЈЕДНОМ ЗАТРЕСЛА И, КЉУНА ПОВИЈЕНОГ ПРЕМА ЗЕМЉИ, ПОЧЕЛА ДА ПРОПАДА ВРТОГЛАВОМ БРЗИНОМ.

Рано ујутру 8. јуна 1970. године са друговима из другог разреда Ваздухопловне гимназије „Маршал Тито" у Мостару кренуо сам аутобусом за Иванград. Био је крај школске године, али пре одласка на распуст требало је да обавимо школску праксу. За наше прве самосталне летове једрилицама одређен је аеродром аероклуба „Иванград" код Иванграда.

Знао сам да ћу једног дана, седећи за командама неке једрилице, морати да се винем у небо и радовао се томе, али и плашио се. Тако је било и сада. Што се више приближавао тај дуго очекивани тренутак, нека чудна стрепња у мени била је све јача.

ЈА САМ СЛЕДЕЋИ

Већ првог дана на аеродрому „Иванград" почела су узбуђења. Наш инструктор, чувена једриличарка Олга Шошкић, повела нас је да видимо једрилице. Кад сам угледао три прекрасне беле „небеске птице" „летов", „либис-17" и „цирус", срце ми је заиграло. Али, тога дана упознаћемо се само с њиховим инструментима и вежбати на земљи одржавање равнотеже, а полетећемо тек сутра.

Најзад, дошао је и тај дан. Било је још рано јутро кад смо почели ужурбано да се припремамо: облачили смо комбинезоне, стављали кациге и осталу опрему. А онда смо, подељени у три групе, пожурили свако према својој једрилици. Ја сам се налазио у групи која је требало да лети једрилицом „летов".

Најпре смо изгурали једрилицу из хангара на аеродром, а затим једну снажну машину, сличну трактору, поставили на око четири стотине метара од ње. Ова машина са 260 коњских снага и 500 метара челичне жице, такозване шлеп-сајле, на сваком од два котура вући ће наше једрилице док се не одлепе од земље и не постигну потребну висину у ваздуху — око 350 метара. Тада ће се сајла откачити и једрилица ће једно време кружити у ваздуху, а онда се спустити на земљу. То је дизање једрилице помоћу ауто-витла.

Наставник Драгомир Пековић, с којим је требало да лете другови из моје групе, давао је последња упутства. Летење је могло да почне.

Прозван је први из групе. Другови му стављају падобран и везују га за седиште једрилице. Сада затварају кабину и неко даје знак да је једрилица спремна за узлетање. Пратим је погледом док се полако одваја од тла. Само за четири минута биће поново на земљи, а ја сам следећи!

ОВО ЈЕ МОЈ ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ!

Да бих се ослободио треме, закопчавам комбинезон, затежем га, проверавам кацигу. Срце ми поиграва у грудима. „Летов" се већ спушта и другови ми стављају падобран и прате ме до једрилице. Док ме везују за седиште, наставник Пековић који се налази за резервним командама иза мене весело певуши, храбри ме. Кабина се затвара. Крећемо!

Једино што сам осећао у том тренутку била је несносна врућина. Руке су ми влажне, знојаве. Држим их на командној палици и чекам наређење. Точкови једрилице све се брже котрљају по земљи. Ускоро се зачуо глас наставника: Вуци!

Повукао сам палицу и једрилица је почела полако да се одваја од земље. У грудима ми је постало одједном неверватно тесно, а у грлу суво, али полако се смирујем.

Казаљка на брзиномеру показује 75 километара на час, а на висиномеру број ке се брзо смењују: 10... 20... 30! Пењали смо се десет метара у секунди.

У тренутку кад смо били на висини од 80 метара и кад сам готово престао да се плашим, одједном се нешто догодило. Једрилица се затресла и нагло повинула кљуном према земљи. Шлеп-сајла се откачила, или пукла, пре него што смо постигли потребну висину па смо вртоглавом брзином почели да пропадамо.

У паничном страху пустио сам и ручне и ножне команде и остао на седишту нем, укочен и беспомоћан. У глави ми је била само једна мисао: ово је мој последњи лет!

На око двадесет метара изнад земље једрилица се поново затресла. Кљун јој се за тренутак подигао и изгледало је као да ће се пропадање зауставити. Касније сам сазнао да је то наставник иза мене активирао резрвне команде, али било је касно. Пропадали смо још секунд, два, можда пет кад смо уз шкрипу и ломњаву ударили о земљу. Као у полусвести опраштао сам се од живота.

ИЗБОРА НИЈЕ БИЛО

Али, жив сам, још на оном седишту за које су ме чврсто везали! Кроз неколико тренутака споља отварају кабину и извлаче нас. Није нам ништа, ни мени ни наставнику, али ја тога још нисам свестан. Онај језиви страх још је у мени, тера ме да вриштим. Сав ван себе, ваљам се по трави, чупам је.

Другови су око мене, дозивају ме, умирују и ја, мало-помало, долазим себи. Прво сам потражио погледом наставника и видео га како певуши као да се ништа није догодило. Њему то није први пут.

Недалеко од нас лежала је једрилица „летов" накривљена на једну страну. Била је још читава, само са једним напуклим крилом. Желео сам да побегнем од ње и да више никада не полетим.

Већ истог дана поново су ме прозвали да се припремим за узлетање. Нисам хтео ни да чујем за то, али другови су ме увукли у једрилицу и затворили кабину. Избора није било. Оних неколико минута, док смо се пели и после „школског круга" на висини од 350 метара по свим прописима спустили на земљу, провео сам сав грчу. Наставник Пековић је и овог пута певушио.

Да ме тога дана нису натерали да уђем у једрилицу, ко зна да ли бих икад скупио храброст да поново полетим. А овако, летење ми је ушло у крв. Укупно 75 пута одлепљивао сам се са једрилицама разних типова са земље и успешно се спуштао. Све док се после ваздухопловне гимназије нисам уписао на економски факултет.

Славко Кос, студент
Моше Пијаде 3, Ада

(Хонорар: 250 дин.)

СТОЛИ

НАМЕШТАЈ КРОЗ ВЕКОВЕ

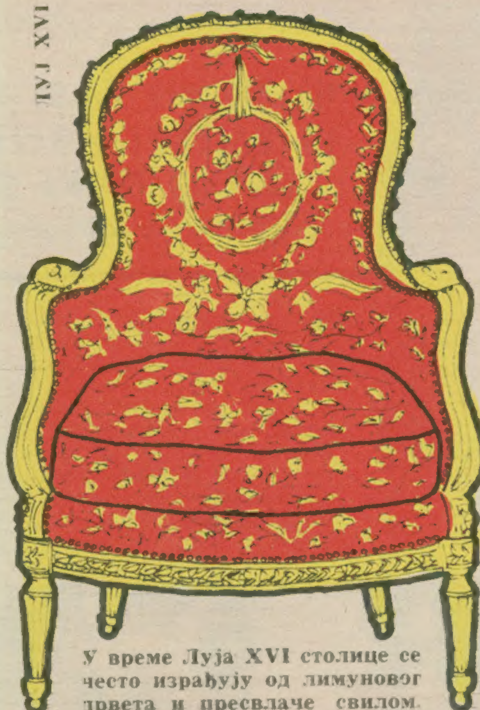
У изради намештаја, нарочито столица које су се током времена брзо усавршавале и прилагођавале намени, јевтиније дрво, метал, трска и разни синтетички материјали потиснули су скупоцени махагони и абонос или лимуново и орахово дрво. Чак и за оне који прате моду у намештају важно је да је столица удобна, а не само декоративна. Због тога се производе столице чији облик одговара облику и положају људског тела за време рада или одмора

ЧИПЕНДЕЛ

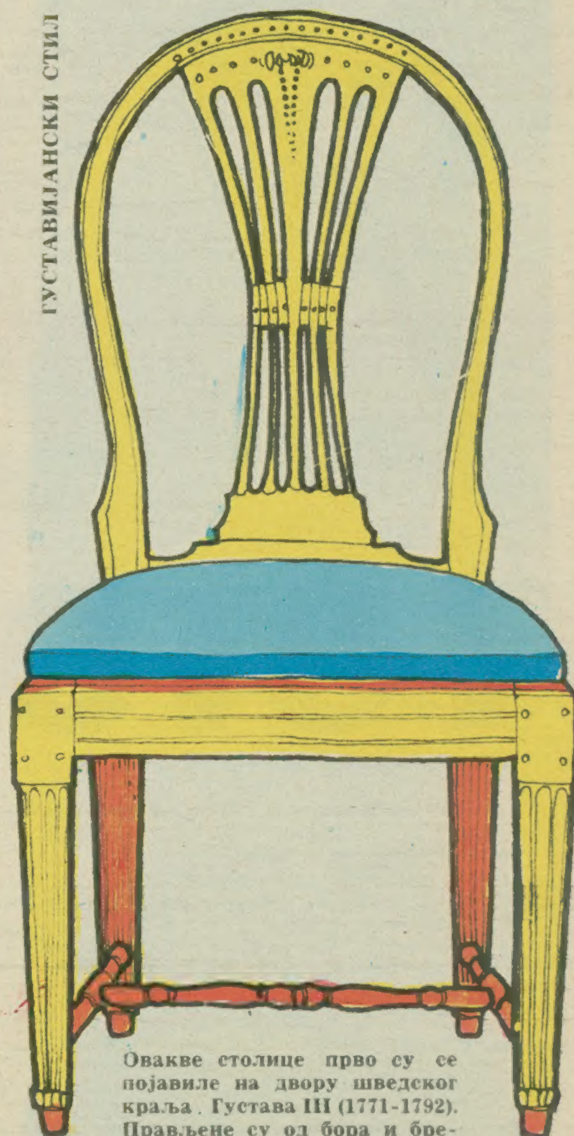
Грпезаријска готска столица из времена Томаса Чипендела. Израђена је од махагонијевог дрвета којим су се Енглези снабдевали са Антила

ЛУЈ XVI

У време Луја XVI столице се често израђују од лимуновог дрвета и пресвлаче свилом. За разлику од стила Луја XV линије су сада мање вијугаве

ГУСТАВИЈАНСКИ СТИЛ

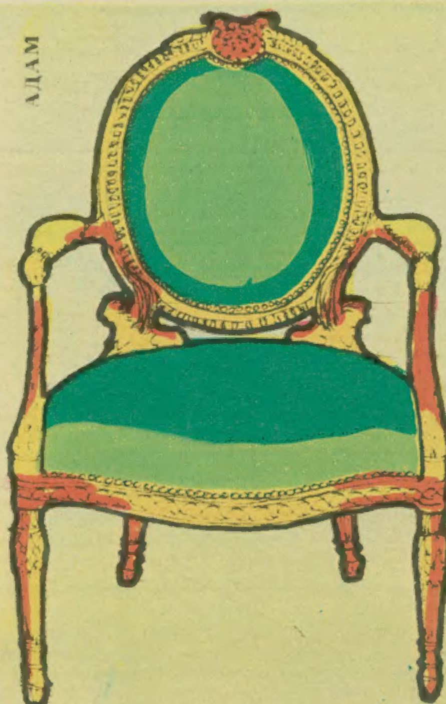

Овакве столице прво су се појавиле на двору шведског краља Густава III (1771-1792). Прављене су од бора и брезе и бојене светлим бојама.

Готово сви стилови у изради намештаја носе у себи и одлике других стилова. Ово је чипендел столица, али орнаментика на њој је кинеска.

АДАМ

По нацрту Роберта Адама 1777. израђена је ова фотеља од дрвета са позлатом и пресвлаком од атласа.

ЦА ЗА СНОВЕ

ХЕПЛВАЈТ

Пре нешто мање од две стотине година по нацртима енглеског уметника Хеплвајта прављен је такозвани користан намештај, јефтин и због тога доступан.

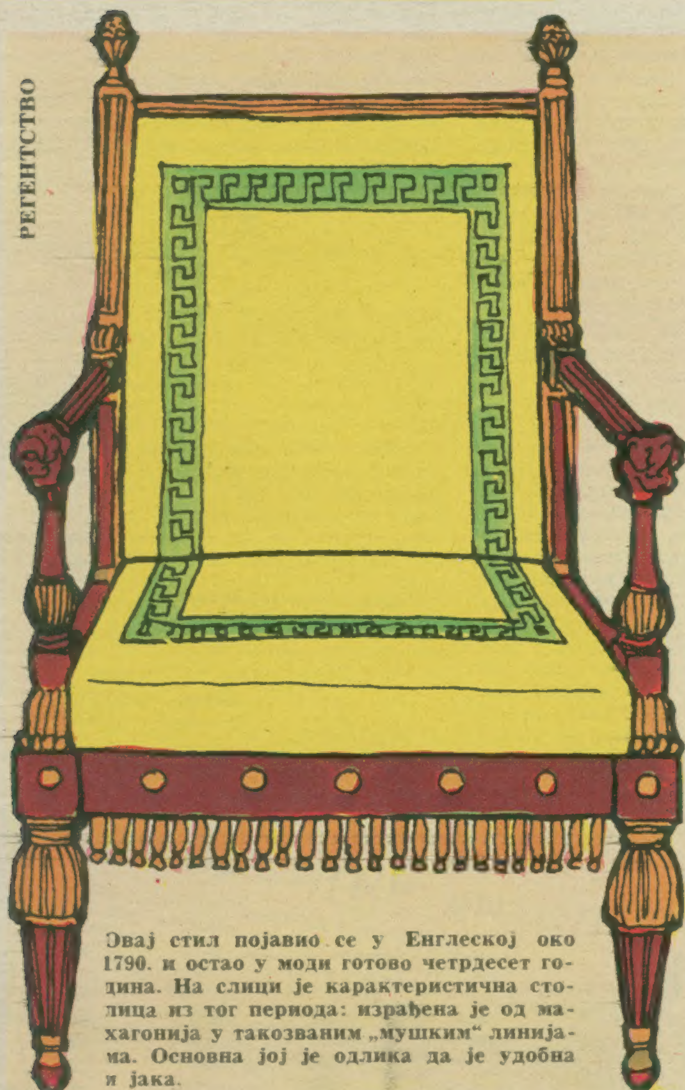
ЕПОХА БИДЕРМАЈЕРА

Почетком XIX века овакве столице од брезе, јавора, дрвета дивље трешње или од махагонија користили су углавном богати Немци и Аустријанци. На царском двору у Бечу у то време цењен је намештај чувеног мајстора Гејера из Инсбрука.

ВИКТОРИЈАНСКИ СТИЛ

Трпезаријске и салонске столице са заокругљеним наслоном типичан су део намештаја викторијанске епохе. На слици је једна таква столица коју су израдили Рајт и Менсфилд око 1880. године.

РЕГЕНТСТВО

Овај стил појавио се у Енглеској око 1790. и остао у моди готово четрдесет година. На слици је карактеристична столица из тог периода: израђена је од махагонија у такозваним „мушким“ линијама. Основна јој је одлика да је удобна и јака.

САВРЕМЕНИ ПОКРЕТ

Да би биле удобније и практичније за одређене прилике столице се данас израђују у необичним облицима, а намењене су за рад, за опуштање, за одмор и за — снове!

САМЛЕЋЕ МЕ КАМЕЊЕ!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

СТРУЈА МЕ ЈЕ НЕЗАДРЖИВО ВУКЛА КРОЗ КАЊОН, ПРАВО НА ВОДЕНИЦУ. ОДЈЕДНОМ САМ НА ОБАЛИ ПРИМЕТИО КРУПНО ЦРНО ТЕЛО КОЈЕ ЈЕ ТРЧАЛО. ПРЕПОЗНАО САМ ДАНУ.

Док смо у кола убацивали све што нам је потребно за пецање, ковао сам у глави један план не усуђујући се да га кажем гласно. Како да наговорим оца да поведе Дану кад он као прави риболовац ужива у миру и тишини и уме сатима да не проговори реч, а наш велики вучјак више од свега воли да трчи и скаче у воду плашећи рибу. И сад ми се, док сам спремао штапове за пецање, Дана радосно врзмала поред ногу и заподевала игру. Било би дивно да је поведемо.

Кад сам то пред сам полазак предложио оцу, само се намрштио и одмахнуо главом. Излазећи из гараже, чули смо тужно Данино завијање. Још једном сам замолио оца да и Дана иде. Мало се замислио а онда климнуо главом у знак пристанка. Радосно сам узвикнуо и отрчао по пса.

Возили смо се према реци. Седео сам на предњем седишту милујући Дану која се склупчала крај мојих ногу.

СТЕНА ИМА КРАЈ

Стигли смо. Ја и Дана смо одмах истрчали и почели да се јуримо по мокрој трави. Били смо раздрагани, опијени свежим ваздухом и светлуцавим капима које су висиле на повијеној трави. Кад ме је отац позвао да му помогнем да изнесе ствари, појурио сам, а за мном Дана скакућући.

Добио сам штап којим ћу пецати, отац је узео свој прибор и пошли смо према реци. Отац први, ја за њим и на крају Дана. Чинило ми се да је никад нисам видео срећнију. Поред реке смо застали прилично изненађени: од синоћне кише вода је надошла и била доста мутна. Отац је нешто прогунђао и пошао да одабере место за пецање. Стигли смо до једне воденице. Испред ње протезао се кањон из кога је до нас допирао мукли хук набујале воде.

— Биће боље да обиђемо кањон и дођемо пред његов улаз — рекао је отац. — Тамо је, ваљда, вода мирнија. — Без речи сам кренуо за њим. Знао сам да је искусан риболовац а и добро је познавао реку. Пробијали смо се према другом крају кањона бришући лице од капљица које су са грана падале по нама. На други крај кањона изашли смо скоро мокри.

Забацили смо удице и уживајући у топлом сунцу чекали да риба загризе. Прошло је извесно време, али од рибе ни трага. Ја сам расположено жмиркао на сунцу не секирајући се баш много што ми се пловак успавао. Али, оцу је то сметало. Одлучио је да пође узводно и потражи боље место.

— Река је овде исувише брза — рекао је одлазећи. Остали смо сами, ја и Дана.

Још раније открио сам у води једну стену уза саму обалу, па сам решио да се пребацим на њу јер ми је на обали сметало што ми штап при забацивању удице у воду запиње за грање. Засукао сам ногавице и загазио до чланака у хладну реку. Изненадила ме јачина струје. Како ли је тек на средини, помислио сам, бацајући удицу.

Одједном, пловак је задрхтао. Риба гризе! Полако сам кренуо преко стене пуштајући да матица носи пловак. Али, заборавио сам да стена има крај!

ЦРНА ЊУШКА

Нашао сам се у води тако изненада да ми је у широм отворена уста ушла велика количина воде. Нисам стигао ни да викнем. Кад сам изронио, пружио сам руке према стени, али на мој ужас, он је већ била далеко. Захватила ме је матица и понела према средини реке. Паника ме обузела. Кањон ми се са својим високим литицама приближавао све више. Почео сам да вичем и млатим рукама по води не бих ли се докопао обале пре улаза у кањон. Нисам био баш добар пливач, поготову не у помахниталој реци, али страх ми је давао снагу. Одједном сам на обали приметио крупно црно тело које је трчало за мном. То је била Дана! Учинило ми се да чујем њен лавеж. Помислио сам да је зовнем, али чинило ми се да то не води ничему. Звао сам оца мада ме он није могао чути! Плакао сам, викао, батргао се и — некако ипак успео да се приближим обали.

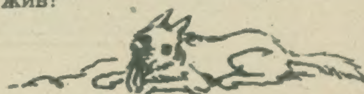
Река се пред сам улаз у кањон сужавала. Ту сам видео своју шансу. Млатећи рукама доспео сам до обале. Међутим, она је била висока, каменита, нисам имао за шта да се ухватим и задржим. Одједном, изнад мене се указала црна Данина њушка. Инстинктивно сам пружио руку према њој гледајући је молећиво очима замагљеним од суза. Не оклевајући ни часак Дана је зграбила моју руку. Како је само њен топли дах одударао од ледене воде која ме је вукла! Осећао сам Данине оштре зубе и молио је да ми не пусти руку. На жалост, све је то кратко трајало. Рука ми је полако клизнула из њених чељусти и матица ме је поново повукла према средини реке.

Био сам избезумљен. Већ сам се налазио у кањону. То је крај, помислих.

РАЗУМЕЛА ЈЕ

Панично сам погледао према каменитој обали. Изненађен, приметио сам Дану која је и даље упорно пратила моје тело. То као да ме је охрабрило.

Трудио сам се да што више приђем обали мада од тога нисам имао неке користи пошто је струја била јака. У жељи да се задржим све сам руке изрезао о оштре бридове, али бол нисам осећао. Највише сам се плашио воденице на крају кањона, а он није био дугачак. Одједном сам зачуо снажан лавеж. Дана је лајући у мом правцу трчала обалом. Почео сам да је зовем. Воденица се све више приближавала. Био сам исцрпљен до последњег атома снаге. Све ми је изгледало безнадежно. Дана као да је предосетила шта се са мном збива, трчала је самом ивицом обале. У једном тренутку нашла ми се надохват руке. Зграбио сам је за уво, а затим за бујну длаку на врату. Она као да је то и хтела. Укочила се у месту чврсто упрвши предње ноге о камениту обалу. Осећао сам како се заносим. Тело ми је ударило о обалу. Испружио сам леву руку и, ослонивши се на лакат, допола се успентрао на обалу. Онда сам се брзо целом својом тежином испружио на оштро камење. За то време грчевито сам стезао Дану за крзно на врату. Тек кад је тихо зацвилела, ја сам је пустио. А онда сам почео да повраћам бљутаву воду. Сузе су ми текле низ лице од среће. Нисам могао веровати да сам жив!

У том тренутку дотрчао је и отац. Неки сељанин му је рекао да му се учинило да је чуо неку вику у близини кањона. Био је блед и избезумљен. Скинуо је кошуљу и почео да ме брише. Ја сам и даље плакао: још ни сам свестан да сам спасен. Онда сам се истргао из очевог наручја и потрчао према Дани. Желео сам да је загрлим, али она, мислећи да хоћу да се играм, почела је да бежи осврћући се. Насмејао сам се и потрчао за њом.

Ово се догодило 1965. године, али ја све још добро памтим као да се збило јуче. Од тада је отац Дану увек водио са нама на пецање.

Џемал Чехајић,
Ирчева 11, Тузла

(Хонорар: 250,00)

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

Ако сте доживели узбудљив догађај у коме вам је на било који начин помогла питома или дивља животиња, опишите га на 3—5 страница и пошаљите Политикином забавнику, Београд, пошт. фах 124, са назнаком „Мој пријатељ-животиња". Не заборавите место, време, имена а ако имате и фотографију. Најзанимљивије прилоге ћемо објавити и хонорисати са 250,00 динара.

РОЂЕНДАНСКИ ПОКЛОНИ
ДА ЗНАШ, ДЕНИСЕ, ШТО САМ БОЖАНСТВЕНО ПРОСЛАВИЛА РОЂЕНДАН!
ЗНАМ, ЗНАМ...
КАКО ЗНАШ?
ПА БИО САМ ТАМО! ВИДО САМ И КАКО СТЕ УКРАСИЛИ КУЋУ, ВИДО САМ И ТОРТУ... СВЕ!

СВЕ?! ХА! ОТИШАО СИ ПРЕ НО ШТО ЈЕ СЛАВЉЕ ПОЧЕЛО!
ПА КАД СТЕ МЕ ИЗБАЦИЛИ ЗАТО ШТО ЈЕ ТВОЈА ЖАБА СКОЧИЛА У ЛИМУНАДУ!
МОЈА ЖАБА?! МИСЛИШ НА ОНУ КРАСТАЧУ КОЈУ СИ МИ ДОНЕО КАО ПОКЛОН!?

АЛ' НИСИ ВИДЕО ШТА САМ СВЕ ЈОШ ДОБИЛА НА ПОКЛОН!
НИСАМ ВИДО НИ ШТА СИ УРАДИЛА СА ЖАБОМ!
ДОБИЛА САМ ДИВНУ РУЖИЧАСТУ БАЛЕТСКУ ХАЉИНИЦУ И РУЖИЧАСТЕ БАЛЕТСКЕ ЦИПЕЛИЦЕ...
ВРЛО ВАЖНО!
... И ЦРВЕН МАНТИЛ ЗА КУПАЊЕ И МИРИШЉАВ САПУН...
СВЕ ВИ ДЕВОЈЧИЦЕ ВОЛИТЕ ДА СЕ КУПАТЕ!

... И ЈЕДНУ ПЛАВУ ХАЉИНИЦУ ... И НАРАНЏАСТЕ САНДАЛЕ... И ЛОПТУ...
СТВАРНО?
А КОЈЕ ЈЕ БОЈЕ ЛОПТА?
КО ЋЕ ДА ПАМТИ ЈОШ И БОЈУ ЈЕДНЕ ЛОПТЕ?!
И НЕ ЗНАМ ЗАШТО УОПШТЕ РАЗГОВАРАМ С ТОБОМ!
НЕ РАЗУМЕМ! ЗАПАМТИЛА СИ БОЈУ СВАКОГ ПОКЛОНЧИЋА... А ТОГ НАЈВАЖНИЈЕГ НИСИ!

ЛУКАВИ КАРДИНАЛ МАЗАРЕН СТРПЉИВО ЈЕ ЧЕКАО ДА МЛАДИ РЕГЕНТ ФРАНЦУСКЕ, ВОЈВОДА ОД БОФОРА, УЧИНИ БИЛО КАКВУ ГРЕШКУ ПА ДА СЕ ДОМОГНЕ ЊЕГОВОГ ПОЛОЖАЈА.

БЕКСТВО ИЗ ВЕНСАНСКЕ ТВРЂАВЕ

У животу 26-годишњег плавокосог војводе од Бофора 14. мај 1643. године био је најзначајнији датум. Тога дана, после смрти Луја XIII на француски престо ступио је његов син Луј XIV. Имао је тада свега пет година.

Мали Луј није могао да влада јер је био дете. Зато је требало одредити регента који ће владати до његовог пунолетства. Његов отац, Луј XIII, који се са својом женом Аном Аустријанком никада није слагао, још није био пренет на одар, а она је већ објавила окупљеним племићима на двору да ће регент њеног сина бити војвода од Бофора!

Краљичин љубимац

Анина одлука никога није изненадила јер се на двору већ одавно шапутало о њеној вези са младим војводом. Можда се од свих највише изненадио сам војвода од Бофора. Ипак, са задовољством је прихватио високу дужност и не слутећи шта га чека.

Нико од окупљених племића није дигао свој глас против краљичине одлуке јер — није смео.

Војвода од Бофора није био омражена личност јер до тада у политичком животу није имао никакву улогу. Био је унук ранијег француског краља Анрија IV, али без права на наслеђе престола, јер је његова мајка била Анријево ванбрачно дете. Међутим, деда није заборавио унука. Оставио му је титулу и посед на коме је војвода безбрижно живео ништа не радећи.

Нови регент није имао дипломатских способности и није се најбоље сналазио у дворским сплеткама и заверама.

Али, оно што је недостајало војводи, имао је кардинал Мазарен коме је лукавство било најјаче оружје и који је помоћу њега успео да се од скромног италијанског авантуристе вине до самих врхова власти. Животни сан да постане први човек Француске није му давао мира.

Краљица Ана је волела војводу, а ценила Мазарена. Истовремено кад је војводу одредила за регента, Мазарена је поставила за првог министра.

Прва два човека Француске нису се трпела. Војвода је презирао Мазарена, а овај је њега мрзео.

Скупа авантура

Са својих двадесет седам година војвода није имао никакво политичко искуство. Љубав са краљицом Аном није му нимало сметала да одржава сентименталне везе и са војвоткињама од Монбазона и Лонгвила. Мазарен, који је имао само две жеље: да заузме војводино место у срцу краљице Ане и да постане регент, брзо је сазнао за његово неверство. Дошапнуо је то краљици и војвоткиње су морале да се одрекну свог војводе: војвоткиња од Монбазона је протерана из Париза, а војвоткиња од Лонгвила „повукла" се из „необјашњивих" разлога на своје имање ван Париза.

Војвода од Бофора наставио је да врши своју регентску дужност све до једног септембарског дана 1643. године када га је, док је у друштву две младе даме излазио из Лувра, зауставио капетан краљевске гарде.

— Господине, морам да вас ухапсим по налогу краљице!

Војвода је застао као скамењен. Било је јасно да је то масло подлог Мазарена.

— А колико месеци краљица мисли да ме задржи у затвору? — иронично је упитао капетана.

— Молим вас да пођете са мном! — мирно је поновио капетан, чврсто решен да изврши краљичин налог.

Војводу су одвели у Венсанску тврђаву у предграђу Париза из које је ретко ко излазио на слободу. Мемљиве, мрачне ћелије с влажним голим зидовима, ломиле су и најснажније људе и претварале их у живе лешеве.

Осветићу се!

У Паризу нико није знао где је заточен војвода од Бофора. Мазарен, који је већ био преузео место регента запретио је смрћу стражарима у Венсанској кули ако било коме кажу да се војвода налази у овој тамници. Плашио се да би неко од војводиних пријатеља могао да га избави. Али ни тиме није био задовољан па је предузео и друге мере предострожности: појачао је стражу, а у војводиној ћелији спавало је неколико Мазаренових људи да би стално мотрили на затвореника. Несрећном војводи више није било спаса.

Године су протицале. Сваки дан заточеништва био му је дуг као деценија. Првих неколико месеци је беснео, а онда се његов бес све више стишавао и најзад — нестао. Обузела га је отупелост. Али једно га никада није напуштало; жеђ за осветом! Тако је прошло пет година његовог заточеништва.

Иако је постигао све што је желео, Маразен није био спокојан: плашио се освете. Његов страх претворио се у ужас када је 1648. године чуо да је један астролог предсказао војводиној мајци да ће војвода побећи из тамнице још те године.

Кардинал је био сујеверан. Дубоко убеђен да ће се предсказање остварити, позвао је старешину чува-

Још неколико метара делило је бегунца од земље. Изненада се оклизнуо.

Капетан краљевске гарде био је одлучан

ра војводе од Бофора, изасеног Ла Рамеа.

— Постоји ли могућност да заточеник побегне? — упитао га је.

— Никаква! Чува га мојих осам одабраних људи који ни тренутка не напуштају његову ћелију. Из ње не може ни мува да побегне а да они то не примете! Осим тога, стално је ту и мој помоћник Вогримо који војводу мрзи из дна душе.

Те речи су мало умириле Мазарена.

Необичан рођендан

Мазарен је већ био заборавио астрологово пророчанство јер га је Ла Раме потпуно убедио да војвода од Бофора нема никаквих изгледа на бекство.

Била је недеља, 31. мај. Управник затвора отишао је тога дана по обичају у цркву. Помоћник старешине Ла Рамеа, Вогримо, одлучио је да баш тада прослави свој рођендан са чуварима у тврђави. Донео је са имања у Понтиевру добро вино, припремио доста хране и позвао чуваре на гозбу. Али да је тог тренутка неком пало на памет да провери чије је имање у Понтиевру са кога је Вогримо донео вино, сазнао би да припада војводи од Бофора!

Ла Раме је био добре воље, па је дозволио да се гозби придружи и војвода. Али, већ после неколико чаша вина чуваре је савладала омамљивост. Старешина чувара Ла Раме је пио веома мало. Био је збуњен када су пијани чувари почели да спуштају главе на сто, али је било касно да било шта учини. Вогримо и војвода од Бофора бацили су се на њега као тигрови. Брзо су га оборили на земљу, у уста му ставили крпу и везали га.

Вогримо је притрчао торби у којој се налазила велика домаћа паштета коју је донео на гозбу али је није никоме понудио. Ножем је расекао паштету и из ње извадио лествице направљене од свиленог конца.

Војвода је брзо стрпао омамљене стражаре и њиховог старешину Ла Рамеа у ћелију и залупио врата. Као без душе потрчали су уз стрме камене степенице према јединoм прозору на кули. Управник затвора сваког часа је могао да се врати из цркве.

— Ставио си главу у торбу да би ме спасао — трчећи поред Вогрима говорио му је војвода. — Зашто?

— Желим да вас спасем јер сам пријатељ ваше породице. Ставио сам у вино прашак за омамљивање. Нисам могао то да учиним раније, јер нисам имао могућности. Само да се извучемо одавде! Сада или никада!

До прозора су стигли у трен ока, закачили су лествице за прозор и спустили их низ зид. Први је сишао Вогримо, после њега почео је да се спушта војвода од Бофора. Био је свега неколико метара удаљен од тла, када му се изненада нога оклизнула. Свом тежином пао је на тврду земљу. Пад је био незгодан. Војвода је сломио десну руку. Ипак, устао је и савлађујући бол потрчао према групи људи који су их са два оседлана коња чекали недалеко од куле. Вогримо и војвода појахаше коње и у галопу јурнуше према градској капији. Ла Рама, који је успео да се ослободи веза, испратио их је са врха куле бесним урликом. То је било све што је могао да учини.

Три месеца после свог бекства из Венсанске тврђаве, војвода од Бофора стао је на чело устанка принчева против Мазаренове власти. Устанак је завршен — споразумом. Војводу је прошла жеља за осветом. Лукави Мазарен, који се у међувремену венчао са краљицом, успео је чак и да се помири са војводом. Учинио је то на вешт начин: поставио је војводу за Великог адмирала Француске и тиме задовољио његову давнашњу жељу — да се бори на мору.

Велики адмирал Француске није војевао. После две победе над либијским гусарима погинуо је у једној бици са Турцима.

Д. А.

НЕЧУЈНИ НЕПРИЈАТЕЉ

Поред чујних звукова које ствара аутомобил у покрету, он производи и нечујне, оне чија је учестаност мања од 16 херцова и које називамо инфразвуцима. На први поглед могло би се рећи да то нема никаквог значаја пошто те звуке не чујемо. Међутим, енглески научници Еварс и Худ тврде да они представљају озбиљну опасност за аутомобилисте. Човека од њих хвата дремеж, оштрина вида му слаби, рефлекси се успоравају, осећај равнотеже губи. Код неког возача инфразвуци изазивају ненормалну узбуђеност и у том стању он губи самоконтролу. Научници засад не могу да кажу како се треба борити против те опасности јер инфразвуци продиру кроз сваку преграду.

САД ЈЕ ВИДИШ...

У Шведској је патентиран метод за производњу хартије која нестаје! Нова врста хартије распада се сама од себе и после шест месеци од ње не остане ни траг тако да је веома погодна за амбалажу.

ЗАШТО СИ ИСПЛАЗИО ЈЕЗИК?

Ако је дете исплазило језик објашњење није потребно. Његово незадовољство, оправдано или неоправдано, изражено је тим поступком потпуно јасно. Али, језик не плазе само непослушна и размажена деца већ и одрасли оба пола и свих узраста, као и неки примати: гориле, шимпанзе и орангутани. То је већ појава коју је требало проучити што је и урадио доктор Џон Смит, научни сарадник Филаделфијског универзитета. Пет година провео је на улицама, стадионима, у разним че-

каоницама, аутобусима, парковима, робним кућама и зоолошким вртовима посматрајући људе и животиње. И утврдио је: и код одраслих људи и код животиња потреба да покажу језик јавља се у тренуцима када их неко нагони да учине нешто што не желе или их спречава да остваре неку своју намеру. Поред тога они плазе језик и при усредсређеном раду или решавању неког тешког задатка. Човек ће још исплазити језик покушавајући да возећи уназад паркира свој аутомобил на скученом простору, а мајмун љуљајући се на не баш сигурној грани.

ВАЗДУШНА ЈЕДРИЛИЦА ИЗ СТАРОГ ЕГИПТА

За време великих египатских фараона, који су себи градили гробнице, деца су се играла као и данас. Имала су лутке, лопте, кликере, коцке, па чак и моделе ваздушних једрилица.

Приликом ископавања у долини Нила археолози су поред накита и разних предмета пронашли и ову тајанствену играчку која се види на слици. Играчка је пренесена у Париз где су начинили њену тачну копију јер је дрвена једрилица била веома крта. Копија старе једрилице одлично лети.

ХОГАР СТРАШНИ

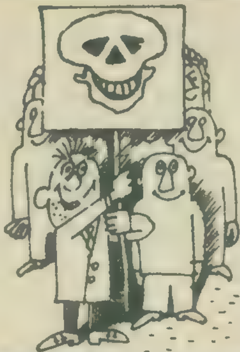

КЛУБ ЖИВИХ ПОКОЈНИКА

Недавно је овакав клуб основан у Њујорку. Чланови су за амблем изабрали лобању која се весело смеје. Тајна овог необичног амблема постаје јасна кад се зна да се у клуб може учланити само онај о чијој су смрти радио, телевизија или штампа најмање два пута објавили вест, док њему у то време ни на крај памети није било да умире. Први председник клуба је извесни Гари Дејблтон — њега су средства информисања до сада „убијала" три пута.

ЧОВЕК СА ЧЕТИРИ ЛИЦА

Дона Фејтоза је много патила. Прошло је двадесет година откако је њен неверни муж побегао од куће и нестао из бразилског града Манауса у непознатом правцу. Отада се о њему није ништа чуло. Сваке године несрећна „бела удовица" давала је оглас у новинама позивајући блудног мужа да се врати, али ниједном није добила одговор.

Најзад, ван себе од очајања, Фејтоза је додала оном уобичајеном позиву напомену да је добила у наследство огромну суму новца. То је био прави потез мада је дона мало претерала у погледу величине наследства. На позив о несталом мужу, јавила су се одједном — четворица.

ШТО ГОРЕ — ТО БОЉЕ

По мишљењу познатог антрополога доктора Ликија из Најробија прачовек је успео да преживи и победи у борби с дивљим зверима само захваљујући свом — смраду. У току хиљада и хиљада година, сматра научник, снажни и свирепи месождери оклевали су да у свој јеловник уврсте човека јер је његов мирис био тако различит од свих других припадника животињског света, толико „нарочит" да је за њих био исто што и стрвина или твор за људе.

ПОЛА ЛИТРА СУЗА

Сузарник — специјална посуда за чување суза — неопходна је свакој жени, исто као пудријера, кармин или марамица — тврде ирански трговци који продају разне дамске ситнице.

Још су римске патрицијке скупљале и чувале своје сузе у нарочитим мерама за запремину. Одавде се овај обичај преселио у Византију. „Сузарнике" су употребљавали и у султанским харемима јер је постојало веровање по коме сузе помешане с ружином водицом имају лековито дејство. Најзад, у средњем веку „сузарник" је стигао и у Персију где су њихову садржину сматрали необоривим доказом супружинске верности и љубави кад би глава породице због послова отпутовала на дуже време. У наше време овај варварски обичај је ишчезао, али „сузарници" опет улазе у моду. Истина, не праве их као некад од кристала већ од обичног обојеног стакла а поред тога имају и широко грло да би власнице могле слободно да ридају а не размажу туш са трепавица. Запремина „сузарника" је — равно пола литра.

ОПАСНА ГРЕШКА

Кад су у болницу филипинског градића Рохаса довезли судију са једне борбе петлова, са многобројним повредама на телу, његове прве речи биле су:

— Вероватно сам погрешио. Требало је да за победника прогласим црног петла. Иначе, зашто би се он бацио на мене?

Ово је судија изјавио чим је дошао свести, три часа пошто је стигао у болницу!

ПИСМА УМЕСТО ЛЕКА

Психолог Нилс Лифсен из Хелсинкија пронашао је веома једноставан начин како да лечи своје пацијенте од брига. Предложио је свима који пате да му пошаљу писмо у коме ће му детаљно описати своје проблеме. Најважније је, по њему, пружити човеку прилику да се искаже.

После извесног времена на скупштини Друштва психолога Лифсену се јавно извинио његов давнашњи противник. Он му је, показало се, исто тако упутио писмо у коме је протестовао против „лифсеновског шарлатанства". Међутим, чим је написао гневну осуду, учени супарник одмах се смирио и тиме доказао исправност нове методе.

— Нема портебе да се извињавате — доброћудно је одговорио Лифсен — ја та писма ионако не читам . . .

ТУК НА ЛУК

Живот лопова сам по себи пун је опасности и тешкоћа, а још кад се у то умеша и конкуренција, као у америчкој савезној држави Индијани, све постаје још много горе.

Пре извесног времена петорица маскираних разбојника упали су у робну кућу с конфекцијом у Индијанополису и уперили цеви револвера у продавце и сигурним гласом објавили:

— Сви да сте остали на своме месту! Лову на тезгу!

Они вероватно не би били тако хладнокрвни да су знали да је у исто време друга гангстерска петорка, исто тако наоружана пиштољима, провалила у радњу на задња врата. Испоставило се да су снаге изједначене и обе групе застале су збуњене. Свађа која је избила није довела ни до каквог резултата: нико није хтео да се одрекне свог „права". И, на крају крајева победници су испали продавци: лопови су се упутили на неко скровитије место да реше своје односе, а новац је остао у каси.

БИМ и БУМ

JOE MUSIAL

ДОШЛИ СТЕ У ПРАВИ ЧАС... ДА ПОСМАТРАТЕ КАКО УЗЛЕЋЕ МОЈ ХЕЛИКОПТЕР И КРЕЋЕ У ТАЈНУ МИСИЈУ!

?

ПОМОЋУ ДАЉИНСКОГ УПРАВЉАЧА ОДВЕШЋУ ГА ТАЧНО ДО КУХИЊСКОГ ПРОЗОРА... И ВРАТИЋУ ГА С ТЕК ИСПЕЧЕНОМ ПИТОМ! ДАЋУ МАЛО И ВАМА... АКО МЕ НЕ ОТКУЦАТЕ!

ВАЖИ!

КАД СТИГНЕ НА ЦИЉ, ФОТО-ЕЛЕКТРИЧНА ЋЕЛИЈА ОТВОРИЋЕ ЈЕДНА ВРАТАНЦА И СПУСТИТИ ОМЧУ ЗА ХВАТАЊЕ... МОЈ ПРОНАЛАЗАК!

ЗИП!

САД ПРИТИСНЕМ ОВО ДУГМЕ... ТО ЈЕ НАРЕЂЕЊЕ ЗА ПОВРАТАК! **ГЛЕДАЈТЕ!**

АУУ!

УРА! ВРАЋА СЕ С ПИТОМ!

?

БРАВО!

СВУШШШ!

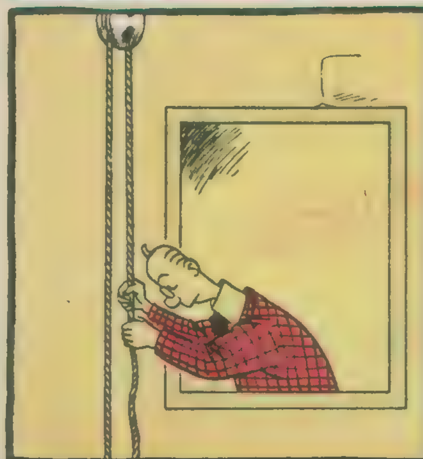
СТОЈ, ЛОПОВЕ! ТО ЈЕ МОЈ ХЕЛИКОПТЕР!

РАЗБОЈНИЧЕ! ТО ЈЕ НАША ПИТА!

ЦАП!

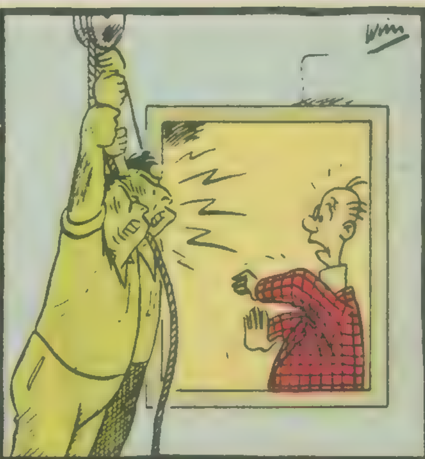
MUSIAL 1185/16 2-10

СРЕЋКО

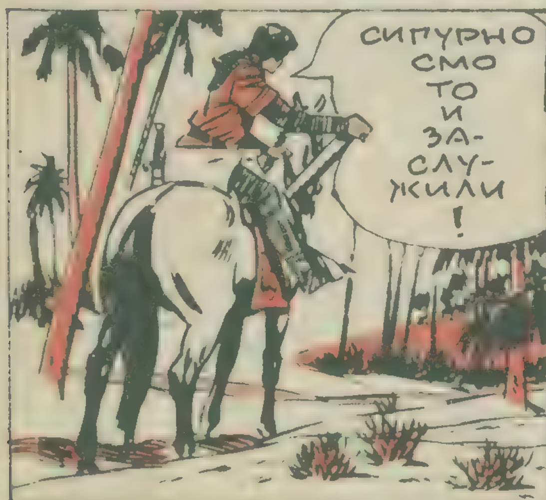

ТАЛИСМАН

према Валтеру Скоту

САРАЦЕН И КЕНЕТ НАСТАВИЛИ СУ ЗАЈЕДНО ПУТ ДО ЈЕРУСАЛИМА И ПОШТО ЈЕ ПРЕДАО ПОРУКУ СУЛТАНУ...
ДА ЛИ ТИ СМЕТА МОЈЕ ДРУШТВО, ХРИШЋАНИНЕ?
НИМАЛО, ПРИЈАТЕЉУ.

ЧУО САМ ДА СЕ РАЗУМЕШ У МЕДИЦИНУ. ЈЕ ЛИ ТО ИСТИНА?
ДА... А ЗАШТО?

МОЈ КРАЉ ЈЕ ТЕШКО БОЛЕСТАН. ДА ЛИ БИ ПОШАО СА МНОМ ДА ГА ИЗЛЕЧИШ?
ДА... АЛИ ХРИШЋАНИ МИ ТО НЕЋЕ ДОПУСТИТИ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО САТИ СТИГЛИ У ЛОГОР КРСТАША...
МОРАМ ОДМАХ ДО КРАЉА! ВЕРУЈЕМ ДА ЋУ ГА ИЗЛЕЧИТИ!

ЈЕСАМ ЛИ ЈА ТО ДОБРО ЧУО? КОЛИКО ЗНАМ ВИ НИСТЕ ЛЕКАР КЕНЕТЕ...
НЕ ЈА, СЕР ТОМАСЕ... ДОВЕО САМ САРАЦЕНА КОЈИ ЋЕ ИЗЛЕЧИТИ КРАЉА...

ШТА? НЕВЕРНИК ДА ЛЕЧИ КРАЉА! КАКО СЕ УСУЂУЈЕТЕ?
ДОВЕО САМ ЛЕКАРА ДА ВАС ИЗЛЕЧИ...

СТРАЖАР ЈЕ БИО НЕОПРЕЗАН И КЕНЕТ ЈЕ УПАО У КРАЉЕВ ШАТОР...
ОТКУД ВИ, КЕНЕТЕ?...

ОН ЈЕ САРАЦЕН, ГОСПОДИНЕ!
ЈЕ ЛИ ТО ИСТИНА, КЕНЕТЕ?
ДА, ВИСОСТИ... АЛИ ВАШЕ ЗДРАВЉЕ ЈЕ ПРЕЧЕ ОД СВЕГА!

УСКОРО ЈЕ УШАО САРАЦЕН, ДАО КРАЉУ ЧАШУ ВОДЕ У КОЈУ ЈЕ ИСТРЕСАО НЕКИ ПРАХ...
ПАЗИ, КЕНЕТЕ: СВОЈОМ ГЛАВОМ ЋЕШ ПЛАТИТИ АКО МЕ НЕ ИЗЛЕЧИ!
РАЗУМЕМ, ВЕЛИЧАНСТВО!

ХВАЛА НА ПОВЕРЕЊУ, ХРИШЋАНИНЕ.
ЗАРЕКЛИ СМО СЕ НА ПРИЈАТЕЉСТВО ДОК ТРАЈЕ ПРИМИРЈЕ, ЗАР НЕ?

РИЧАРД ЛАВЉЕГ СРЦА ИСПИО ЈЕ ЧАШУ И ТОГ ТРЕНУТКА ЗАСПАО. А У ДРУГОМ ДЕЛУ ЛОГОРА...
НИСАМ ВАС ОВДЕ ОЧЕКИВАО, МАРКИЖЕ КОНРАДЕ!
НИ ЈА ВАС СЛАВНИ СТАРЕШИНО КРСТАША!

ЗНАТЕ ЛИ ДА БИ НАС СУЛТАН ОБАСУО ПОЧАСТИМА И ПОКЛОНИМА АКО БИСМО СЕ ПОВУКЛИ?...
ДА... И ЈА САМ ТО ЧУО.

ШТА ВИ МИСЛИТЕ О ТОМЕ?
ХМ! ЗА НАС БИ БИЛО БОЉЕ ДА ЕНГЛЕСКИ КРАЉ НЕ ОЗДРАВИ! ОН ЖЕЛИ ДА НАСТАВИ РАТ.

ОБОЈИЦА СУ НАУМИЛИ ДА ИЗДАЈУ КРСТАШЕ ЗБОГ СВОЈИХ ЛИЧНИХ ИНТЕРЕСА!
НИКОМЕ НИ РЕЧИ О ОВОМЕ!
НЕ БРИНИТЕ, КОНРАДЕ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ДАНА КРАЉ РИЧАРД СЕ ПОТПУНО ОПОРАВИО...
ХВАЛА ВАМ, КЕНЕТЕ!... БИО САМ НЕПОВЕРЉИВ ПРЕМА ВАМА!
ЗАБОРАВИТЕ ТО, ГОСПОДИНЕ...

ГДЕ ЈЕ САРАЦЕН КОЈИ МЕ ЈЕ ИЗЛЕЧИО?
ОТИШАО ЈЕ ВЕЋ, КРАЉУ...

А У ШАТОРУ АУСТРИСКОГ НАДВОЈВОДЕ...
МАРКИЗ КОНРАД ОД МОНТСЕРАТА ЈЕ У ПРАВУ. РИЧАРД ЖЕЛИ ДА ПРОШИРИ СВОЈУ ВЛАСТ НАД СВИМА НАМА КОЈИ СЕ ОВДЕ БОРИМО.

ХЕ, ХЕ! МОЈА ИДЕЈА О РАСУЛУ КРСТАША ПОЧИЊЕ ДА СЕ ОСТВАРУЈЕ!

ХАЈДЕ, ВИТЕЗОВИ! ПОДИГНИМО НАШУ РАТНУ ЗАСТАВУ ПОРЕД ЕНГЛЕСКЕ!
ЖИВЕЛА АУСТРИЈА!
ЖИВЕО НАДВОЈВОДА!

КАКВИ СУ ТО ГЛАСОВИ?
ВОЈНИЦИ АУСТРИЈСКОГ НАДВОЈВОДЕ, ГОСПОДИНЕ...

Ускоро...
КО ЈЕ ПОСТАВИО ТУ ЗАСТАВУ?
ЈА.. АУСТРИЈСКИ НАДВОЈВОДА.

САДА ЋЕТЕ ВИДЕТИ ШТА ЋУ УЧИНИТИ С ТОМ ЗАСТАВОМ, БУНТОВНИЦИ!
ОСВЕТИМО СЕ ЗБОГ ОВЕ УВРЕДЕ!

НАТЕРАЋУ ВАС ДА ПОВУЧЕТЕ СВОЈЕ РЕЧИ!

ЧЕКАЈТЕ, ГОСПОДИНЕ! ВАС ЖИВОТ ЈЕ ВРЕДНИЈИ ОД МОГ...

ЈА ЋУ СЕ БОРИТИ У ВАШЕ ИМЕ...

ПАЗИТЕ, ВЕЛИЧАНСТВО!

АААХ!

ПОКАЗАЋУ ТИ ЈА...

КРАЉ СЕ САСВИМ ОПОРАВИО...
НЕВЕРОВАТНО КАКВА СНАГА!

ЕВО ТИ!
АААЈ!

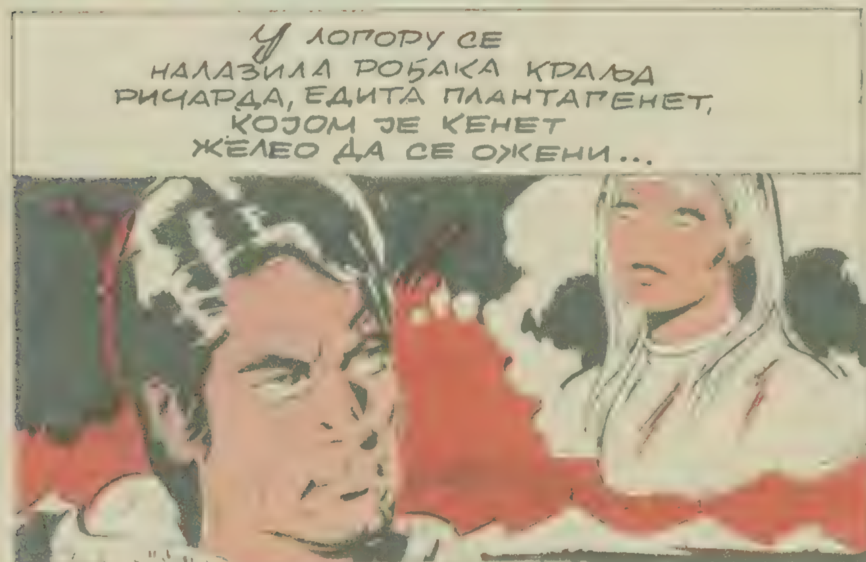

АААХ!

ВИ ЋЕТЕ, КЕНЕТЕ, ЧУВАТИ НАШУ ЗАСТАВУ ОД ОНИХ КОЈИ СУ ЗАБОРАВИЛИ НА НАШ СПОРАЗУМ И САВЕЗ!

НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ...
КРАЉ РИЧАРД ЈЕ ОЗДРАВИО!
НЕ БРИНИТЕ! ВЕЋ СМО УСПЕЛИ ДА ОСЛАБИМО ВЕЗЕ МЕЂУ ХРИШЋАНСКИМ ВОЂАМА!

ТЕ НОЋИ КЕНЕТ СЕ НИЈЕ ПОМЕРИО СА СТРАЖЕ, АЛИ У ЗОРУ...
СТОЈ! КО ЈЕ ТО?
ПОСЛАЛИ СУ МЕ ПО ВАС, ГОСПОДИНЕ...

УЗМИТЕ ОВАЈ ПРСТЕН КАО ДОКАЗ ДА ГОВОРИМ ИСТИНУ!
ПРСТЕН ЕДИТЕ ПЛАНТА ГЕНЕТ!...

У ЛОГОРУ СЕ НАЛАЗИЛА РОЂАКА КРАЉА РИЧАРДА, ЕДИТА ПЛАНТАГЕНЕТ, КОЈОМ ЈЕ КЕНЕТ ЖЕЛЕО ДА СЕ ОЖЕНИ...

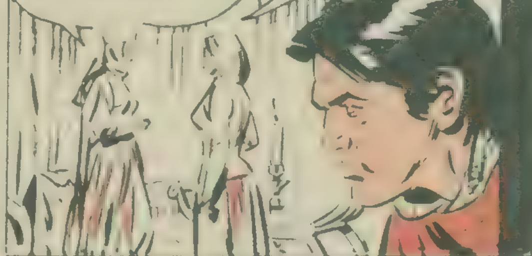

ХМ! МОЖДА ЈЕ ТО САМО ЗАМКА?

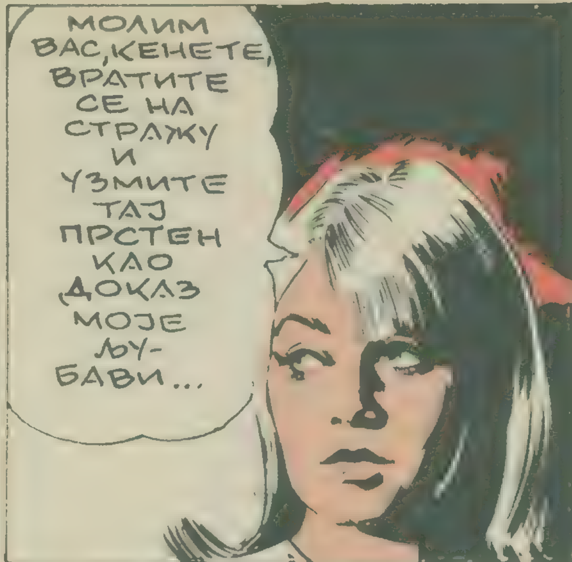

ХАЈДЕ РЕЦИ, КО ТЕ ЈЕ ПОСЛАО?
ПОЂИТЕ СА МНОМ И ВИДЕЋЕТЕ...

ХЕЈ! РОЗВЕЛ, ЕДИТИН ПАС!...
ДА ЛИ ЈОШ СУМЊАТЕ, ГОСПОДИНЕ?

СЛУШАЈ, РОЗВЕЛЕ! НЕ ДОЗВОЛИ НИКОМЕ ДА СЕ ПРИБЛИЖИ НАШОЈ ЗАСТАВИ!

КЕНЕТ И ЛАКРДИЈАШ СТИГЛИ СУ ДО ЈЕДНОГ УДАЉЕНОГ ШАТОРА У ЛОГОРУ...
УЂИТЕ, ГОСПОДИНЕ.

ВИДИТЕ ЛИ, ДРАГА РОЂАКО? ТАЈ КЕНЕТ НИЈЕ СПОСОБАН ДА ИЗВРШИ СВОЈУ ДУЖНОСТ.
ЗАТО СТЕ МИ УЗЕЛИ ПРСТЕН! КРАЉ ВАШ СУПРУГ, СУРОВО ЋЕ ГА ЗБОГ ТОГА КАЗНИТИ!

МОЛИМ ВАС, КЕНЕТЕ, ВРАТИТЕ СЕ НА СТРАЖУ И УЗМИТЕ ТАЈ ПРСТЕН КАО ДОКАЗ МОЈЕ ЉУБАВИ...

ХВАЛА ВАМ, ЕДИТА.
ПОЖУРИТЕ, ДОК ЈОШ НИЈЕ КАСНО.

АЛИ КАДА ЈЕ КЕНЕТ СТИГАО ДО ЈАРБОЛА...
ХЕЈ!... ШТА ЈЕ САД ОВО?

УБИЛИ СУ ПСА И УКРАЛИ ЕНГЛЕСКУ ЗАСТАВУ!...

ЗДРАВО, ХРИШЋАНИНЕ... ТВОЈ ПАС НИЈЕ МРТАВ. ЈА ЋУ ГА ИЗЛЕЧИТИ...
МОЈ ПРИЈАТЕЉ САРАЦЕН...

КЕНЕТ МУ ЈЕ ИСПРИЧАО ШТА СЕ ДОГОДИЛО...
ЖРТВА САМ ЗАВЕРЕ КОЈУ МИ ЈЕ ПРИПРЕМИЛА СУПРУГА КРАЉА РИЧАРДА!
САВЕТУЈЕМ ТИ ДА БЕЖИШ И НАЂЕШ УТОЧИШТЕ КОД МОГ СУЛТАНА САЛАДИНА!

РАДИЈЕ ЋУ УМРЕТИ НЕГО ДА СЛУЖИМ ЈЕДНОМ НЕВЕРНИКУ!...
САЛАДИН САМО ЖЕЛИ СПОРАЗУМ СА ТВОЈИМ КРАЉЕМ. И АКО ОН ТО ПРИХВАТИ БИЋЕ ВАМ СЛОБОДАН ПУТ У ЈЕРУСАЛИМ...

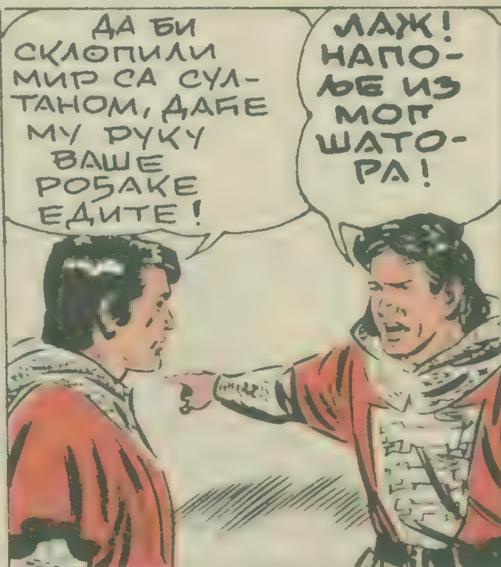

ПОРЕД ТОГА, МОЈ СУЛТАН ЖЕЛИ ДА СЕ ОЖЕНИ ХРИШЋАНКОМ ЕДИТОМ ПЛАНТАГЕНЕТ...

КАДА ЈЕ ТО ЧУО, КЕНЕТ ЈЕ ОСЕТИО НЕОПИСИВ БЕС У СВОЈОЈ ДУШИ...
ТО ЈЕ САМО ИЗМИШЉОТИНА ВАШИХ ВОЈНИКА!
НЕ, ПРИЈАТЕЉУ... ТО ЈЕ СПОРАЗУМ ХРИШЋАНСКИХ ПОГЛАВАРА И СУЛТАНА ДА БИ ПРЕКИНУЛИ ОВАЈ РАТ.

ИМАШ ПОГРЕШНО МИШЉЕЊЕ О ВЕРНОСТИ, САРАЦЕНЕ!
ВРАТИЋУ ТИ ПСА ЧИМ ГА ИЗЛЕЧИМ...

СЛЕДЕЋЕГ ЈУТРА ИЗИШЛО ЈЕ ПРЕД КРАЉА РИЧАРДА И ПРИЗНАО МУ ШТА СЕ ДОГОДИЛО...
ТОМЕ СЕ НИСАМ НАДАО ОД ВАС, КЕНЕТЕ... НИШТА ВАС НЕ МОЖЕ ОПРАВДАТИ!

НЕ МИСЛИМ НА СЕБЕ, КРАЉУ...! ВЕЋ НА ВАС. ОКРУЖЕНИ СТЕ ИЗДАЈНИЦИМА!
КАКО СЕ УСУЂУЈЕТЕ?...

ДА БИ СКЛОПИЛИ МИР СА СУЛТАНОМ, ДАЋЕ МУ РУКУ ВАШЕ РОЂАКЕ ЕДИТЕ!
ЛАЖ! НАПОЉЕ ИЗ МОГ ШАТОРА!

УХВАТИТЕ ГА! АКО ПОБЕГНЕ ПЛАТИЋЕТЕ МИ СВОЈОМ ГЛАВОМ!
РЕКАО САМ ВАМ ИСТИНУ, ВЕЛИЧАНСТВО!

И ДОК ЈЕ КЕНЕТ ЧЕКАО СВОЈУ СМРТНУ ПРЕСУДУ...

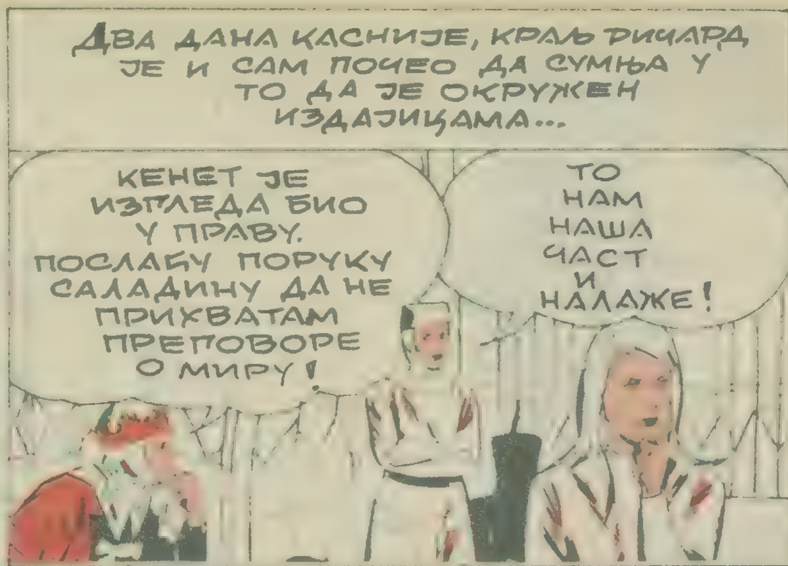

... СУПРУГА КРАЉА РИЧАРДА ПОКАЈАЛА СЕ ЗБОГ ОНОГА ШТО ЈЕ УЧИНИЛА...
ЖАО МИ ЈЕ, ГОСПО... АЛИ КРАЉ РАСПРАВЉА О ВРЛО ВАЖНИМ ПИТАЊИМА!
ОВО ШТО ЋУ МУ ЈА РЕЋИ ПИТАЊЕ ЈЕ ЖИВОТА ИЛИ СМРТИ!

...УСКОРО...
ЈЕДИНО ШТО МОГУ ДА УЧИНИМ ЗА ЊЕГА ЈЕ ДА ГА ОСУДИМ НА ПРОГОНСТВО!

НЕПРАВЕДНИ СТЕ ПРЕМА ЊЕМУ! ОН ЈЕ ВАШ НАЈХРАБРИЈИ И НАЈВЕРНИЈИ РАТНИК!
ГОВОРИТЕ ТАКО ЈЕР СТЕ ЗАЉУБЉЕНИ У ЊЕГА РОЂАКО...

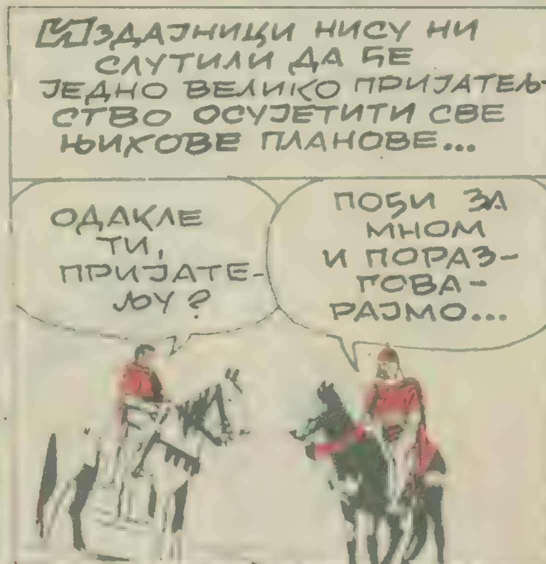

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЛОГОРУ САРАЦЕНА...
АКО МИ КРАЉ РИЧАРД ДА РУКУ СВОЈЕ РОЂАКЕ, СКЛОПИЋЕМО МИР СА

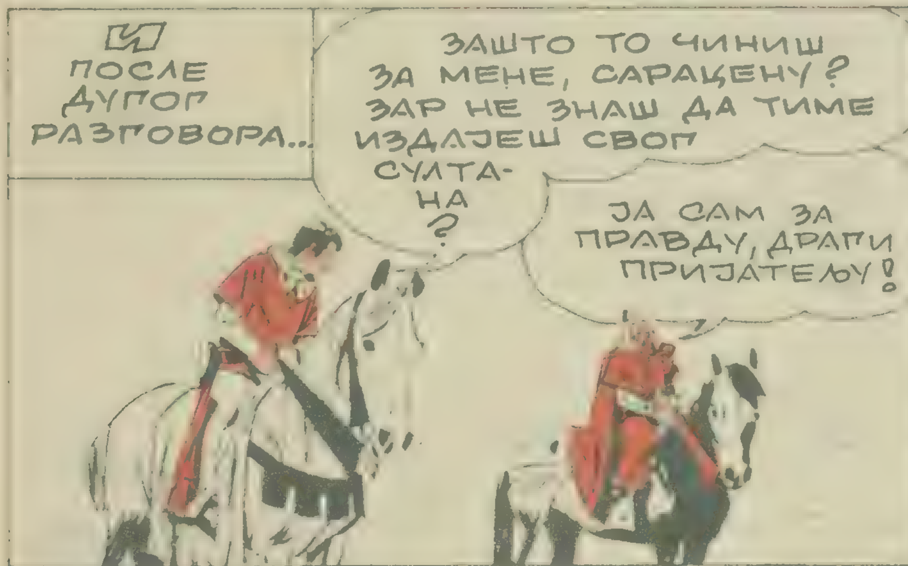

... АКО НЕ ПРИСТАНЕ, УНИШТИЋЕМО СВУ ЊЕГОВУ ВОЈСКУ!

ДВА ДАНА КАСНИЈЕ, КРАЉ РИЧАРД ЈЕ И САМ ПОЧЕО ДА СУМЊА У ТО ДА ЈЕ ОКРУЖЕН ИЗДАЈИЦАМА...
КЕНЕТ ЈЕ ИЗГЛЕДА БИО У ПРАВУ. ПОСЛАЋУ ПОРУКУ САЛАДИНУ ДА НЕ ПРИХВАТАМ ПРЕГОВОРЕ О МИРУ!
ТО НАМ НАША ЧАСТ И НАЛАЖЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
КРАЉ ЈЕ ПОЧЕО ДА СУМЊА!...
ШТА ЋЕМО САД?

БАР СМО СЕ ОСЛОБОДИЛИ НАШЕГ НАЈОПАСНИЈЕГ НЕПРИЈАТЕЉА, ВИТЕЗА КЕНЕТА!

ИЗДАЈНИЦИ НИСУ НИ СЛУТИЛИ ДА ЋЕ ЈЕДНО ВЕЛИКО ПРИЈАТЕЉСТВО ОСУЈЕТИТИ СВЕ ЊИХОВЕ ПЛАНОВЕ...
ОДАКЛЕ ТИ, ПРИЈАТЕЉУ?
ПОЂИ ЗА МНОМ И ПОРАЗГОВАРАЈМО...

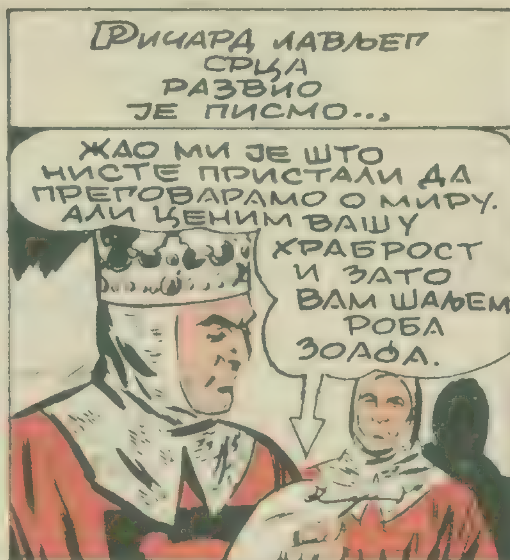

И ПОСЛЕ ДУГОГ РАЗГОВОРА...
ЗАШТО ТО ЧИНИШ ЗА МЕНЕ, САРАЦЕНУ? ЗАР НЕ ЗНАШ ДА ТИМЕ ИЗДАЈЕШ СВОГ СУЛТАНА?
ЈА САМ ЗА ПРАВДУ, ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ!

ПРЕДЛАЖЕШ МИ ДА СЕ ПРЕРУШИМ У САРАЦЕНА И КАО РОБ СЛУЖИМ СВОМЕ КРАЉУ...

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО САТИ, КЕНЕТ СЕ УПУСТИО У НЕИЗВЕСТАН И ОПАСАН ПОДУХВАТ...
СРЕЋНО, ПРИЈАТЕЉУ! ПРЕДАЈ ОВУ ЛАЖНУ САЛАДИНОВУ ПОРУКУ СВОМЕ КРАЉУ И НЕ ЗАБОРАВИ ДА СИ НЕМ!

ХМ! ХОЋЕ ЛИ МЕ ПРЕПОЗНАТИ?...

ХМ! НЕОБИЧАН ПОКЛОН ОД СУЛТАНА!...

РИЧАРД ЛАВЉЕГ СРЦА РАЗВИО ЈЕ ПИСМО...
ЖАО МИ ЈЕ ШТО НИСТЕ ПРИСТАЛИ ДА ПРЕГОВАРАМО О МИРУ. АЛИ ЦЕНИМ ВАШУ ХРАБРОСТ И ЗАТО ВАМ ШАЉЕМ РОБА ЗОАФА.

У РЕДУ... БИЋЕШ МОЈ ЧУВАР.

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ...
УНАЈМИО САМ ОВОГ ЧОВЕКА, МАРКИЖЕ...
ШТА ХОЋЕТЕ ТИМЕ ДА КАЖЕТЕ...

КРАЉ РИЧАРД СЕ ЗАРЕКАО ДА ЋЕ УХВАТИТИ ОНОГА КО ЈЕ УКРАО ЕНГЛЕСКУ ЗАСТАВУ.
МОРАМО УБИТИ КРАЉА ПРЕ НЕГО ШТО НАС УБИЈЕ!

РЕЋИ ЋЕ ДА ЈЕ ПРОСЈАК. КРИШОМ ЋЕ УЋИ У КРАЉЕВ ШАТОР И УБИТИ ГА...
ВРЛО СТЕ СМЕЛИ, СТАРЕШИНО...

У ЗОРУ...
СМЕМ ЛИ ДА УЂЕМ У ЛОГОР, РАТНИЧЕ?
МОЖЕШ ДА СЕ ЗАДРЖИШ САМО ПОЛА САТА.

АЛИ ЗА ОВОГ СТРАШНОГ ЗЛОЧИНЦА ПОЛА САТА ЈЕ БИЛО САСВИМ ДОВОЉНО...

РАЗБОЈНИК СЕ ПРИБЛИЖИО КРАЉЕВОЈ ПОСТЕЉИ...

...АЛИ НЕКО МУ ЈЕ СТАО НА ПУТ...
НЕ СМЕМ ДА ГОВОРИМ АЛИ...
АХ!

... ЗАТО МОГУ ОВО ДА УЧИНИМ!...
ООХ!

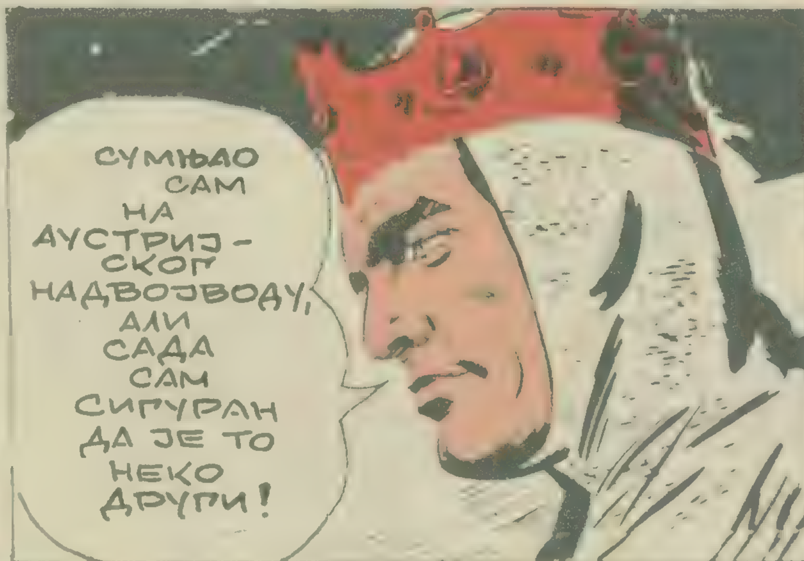

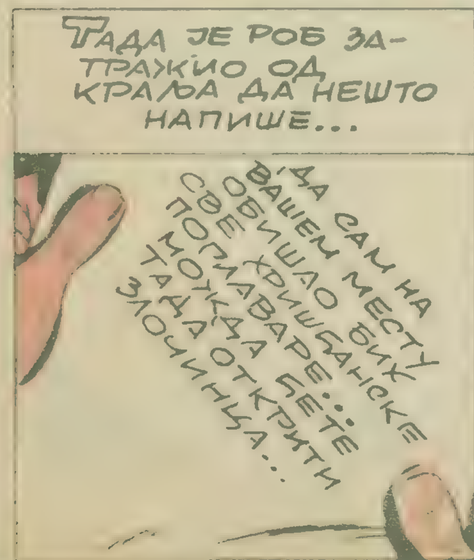

НЕКО ЖЕЛИ ДА МЕ УБИЈЕ!...

ХВАЛА ТИ, ВЕРНИ ЗОАФЕ. МОРАЋУ ДА ЗАХВАЛИМ САЛАДИНУ НА ПОКЛОНУ!

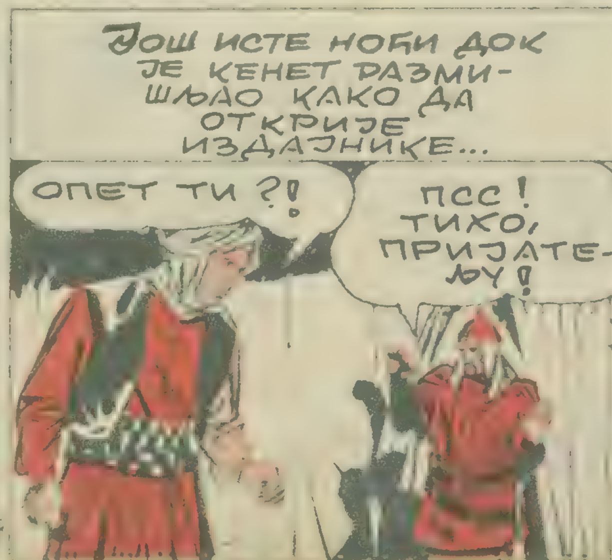

ВЕЗАЛИ СУ РАЗБОЈНИКА ДА БИ МУ КАСНИЈЕ СУДИЛИ, А ЗА ТО ВРЕМЕ...
ПРОПАЛИ СМО, ПРИЈАТЕЉУ!
НЕ БОЈТЕ СЕ... ОНАЈ ПЛАЋЕНИК ЋЕ ПРЕ УМРЕТИ НЕГО ШТО ЋЕ НАС ОТКРИТИ!

ВЕЛИКИ СТАРЕШИНА КРСТАША БИО ЈЕ У ПРАВУ. УБИЦА ЈЕ РАДИЈЕ ПЛАТИО ГЛАВОМ НО ШТО ЈЕ ПРИЗНАО...
ДАЋУ ТИ КЕСУ ЗЛАТА, ЗОАФЕ, АКО ОТКРИЈЕШ КО ЈЕ УКРАО ЕНГЛЕСКУ ЗАСТАВУ!...

СУМЊАО САМ НА АУСТРИЈСКОГ НАДВОЈВОДУ, АЛИ САДА САМ СИГУРАН ДА ЈЕ ТО НЕКО ДРУГИ!

ТАДА ЈЕ РОБ ЗАТРАЖИО ОД КРАЉА ДА НЕШТО НАПИШЕ...
'ДА САМ НА ВАШЕМ МЕСТУ ОБИШАО БИХ СВЕ ХРИШЋАНСКЕ ПОГЛАВАРЕ... МОЖДА ЋЕТЕ ТАДА ОТКРИТИ ЗЛОЧИНЦА...

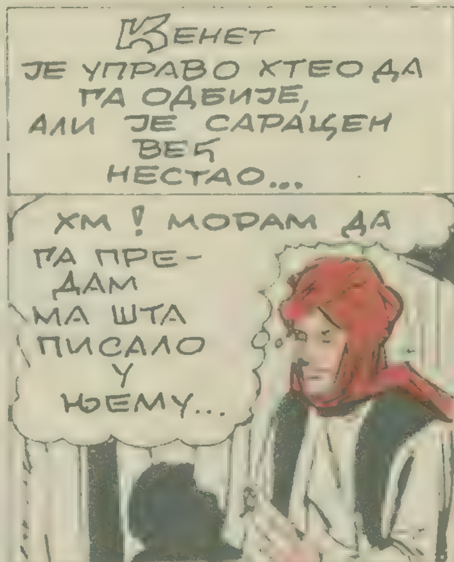

У ПРАВУ СИ, ЗОАФЕ! КРЕНУЋЕМО У ЗОРУ.

ЈОШ ИСТЕ НОЋИ ДОК ЈЕ КЕНЕТ РАЗМИШЉАО КАКО ДА ОТКРИЈЕ ИЗДАЈНИКЕ...
ОПЕТ ТИ ?!
ПСС! ТИХО, ПРИЈАТЕЉУ!

ДОНЕО САМ ТИ ПСА. ИЗЛЕЧИО САМ ГА.
РОЗВЕЛЕ!...

ПОМИСЛИО САМ ДА БИ МОГАО ДА ТИ КОРИСТИ... ЗБОГОМ И СРЕЋНО!

ЈОШ НЕШТО, ПРИЈАТЕЉУ... ОДНЕСИ ОВО ПИСМО ЕДИТИ ПЛАНТАГЕНЕТ. ОД МОГ ЈЕ СУЛТАНА.

КЕНЕТ ЈЕ УПРАВО КТЕО ДА ГА ОДБИЈЕ, АЛИ ЈЕ САРАЦЕН ВЕЋ НЕСТАО...
ХМ! МОРАМ ДА ГА ПРЕДАМ МА ШТА ПИСАЛО У ЊЕМУ...

СУТРАДАН ЈЕ КРАЉ КРЕНУО У ОБИЛАЗАК ХРИШЋАНСКИХ ВОЈСКИ...

НЕ ДОПАДА МИ СЕ ОВО, ПРИЈАТЕЉУ...
ВИ И ВАШ СТРАХ, МАРКИЖЕ! НИКО НАС НЕ МОЖЕ ОТКРИТИ...

АЛИ ОБОЈИЦА СУ СЕ ПРЕВАРИЛИ... ЈЕР КАДА СУ ПРОШЛИ ПОРЕД КРАЉА...
МОЖДА ЋЕ РОЗВЕЛ ОТКРИТИ ИЗДАЈНИКЕ...

...ВЕРНИ ПАС ВОЂЕН ИНСТИКТОМ НАПАО ЈЕ ОБОЈИЦУ...
ООХ!

У... УПОМОЋ!...

НЕ!... НЕЕЕ!...

ГРРР!...

ГРРР!...

МАРКИЗ КОНРАД ОД МОНТСЕРАТА И ВЕЛИКИ СТАРЕШИНА КРСТАША!... ОБОЈИЦА ЋЕТЕ ОДГОВАРАТИ ЗБОГ ИЗДАЈЕ!

НЕ, ГОСПОДИНЕ! НЕВИН САМ!
МИЛОСТ, НИСАМ КРИВ!

ГРРР!

НИСАМ НИ ДОТАКАО ЗАСТАВУ, ГОСПОДИНЕ!
НИ ЈА, ВЕЛИЧАНСТВО!

САМИ СТЕ СЕ ОДАЛИ! ОТКУД ЗНАТЕ ДА ВАС ОПТУЖУЈЕМ ЗА КРАЂУ ЗАСТАВЕ? ИЗАЗИВАМ ВАС НА ДВОБОЈ, КОНРАДЕ!

САВЕТ ПРИХВАТА ИЗАЗОВ... ДВОБОЈ ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ КРОЗ ПЕТ ДАНА.

КАДА СЕ САВЕТ ПОВУКАО, КРАЉ ЈЕ ПОЗВАО СВОГ ВЕРНОГ СЛУГУ...
ОДНЕЋЕШ ПОРУКУ САЛАДИНУ У КОЈОЈ ГА МОЛИМ ДА ОДРЕДИ МЕСТО ДВОБОЈА.

И ЈОШ НЕШТО... ЈЕСИ ЛИ ВИДЕО МОЈУ РОЂАКУ ЕДИТУ? МОЖДА ЋЕШ ПРОГОВОРИТИ КАД ВИДИШ ЊЕНУ ЛЕПОТУ, МАДА ЈЕ ЗА ТЕБЕ БОЉЕ ДА БУДЕШ НЕМ.

ХМ! ИЗГЛЕДА ДА МЕ ЈЕ ПРЕПОЗНАО!

МОРАМ ДА ПРЕДАМ СУЛТАНОВО ПИСМО ЕДИТИ!...

А КАДА СЕ НАШАО У ЊЕНОМ ШАТОРУ...
КЕНЕТ! ОДМАХ САМ ВАС ПРЕПОЗНАЛА!

ДОНОСИМ ВАМ ПИСМО ОД СУЛТАНА.

САЛАДИН ТРАЖИ ДА СЕ УДАМ ЗА ЊЕГА! КАКВО ПОНИЖЕЊЕ, КЕНЕТЕ!

ЖАО МИ ЈЕ ШТО САМ СЕ ЗАРЕКЛА НА ВЕРНОСТ ЧОВЕКУ КОЈИ ЈЕ САДА У СЛУЖБИ НЕПРИЈАТЕЉА! ОДЛАЗИТЕ!

ИАКО НЕВИН, КЕНЕТ ЈЕ МОРАО ДА СЛУША ОПТУЖБЕ ВОЉЕНЕ ДЕВОЈКЕ...
ИДИ И РЕЦИ СВОМЕ ГОСПОДАРУ ДА ГА ПРЕЗИРЕМ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ПОСЛАО САМ НАШЕ РАТНИКЕ ДА ПРЕКИНУ ПРИМИРЈЕ...
ШТА ЋЕМО САДА? ЗАР ЈЕ БАШ МОРАО ДА МЕ ИЗАЗОВЕ НА ДВОБОЈ!

РИЧАРД О ТОМЕ НЕ ЗНА НИШТА. СУЛТАНОВА БРОЈНА ВОЈСКА ЋЕ ИХ ПРЕГАЗИТИ.

МОРАМ ОДМАХ ДА ОБАВЕСТИМ САЛАДИНА О ОВОМЕ!

АЛИ КРСТАШИ СУ ВЕЋ БИЛИ НА ДОМАКУ ЦИЉА...
НАРЕЂЕЊЕ ГЛАСИ ДА НАПАДНЕМО САРАЦЕНЕ!
БИЛО ЈЕ ВЕЋ КРАЈЊЕ ВРЕМЕ ДА УНИШТИМО ТЕ НЕВЕРНИКЕ!

НЕ-
ПРИЈА-
ТЕЉ
НА
ВИДИКУ!...

НЕМОГУЋЕ! ПРИМИРЈЕ ЈОШ ТРАЈЕ!
СПРЕ-
МИТЕ
СЕ
ЗА
НАПАД!

ЈУРИШ!

НАПРЕД!

КРСТАШИ СУ ИЗНЕНАДА НАПАЛИ, АЛИ...

НА КОЊЕ, БРЗО!

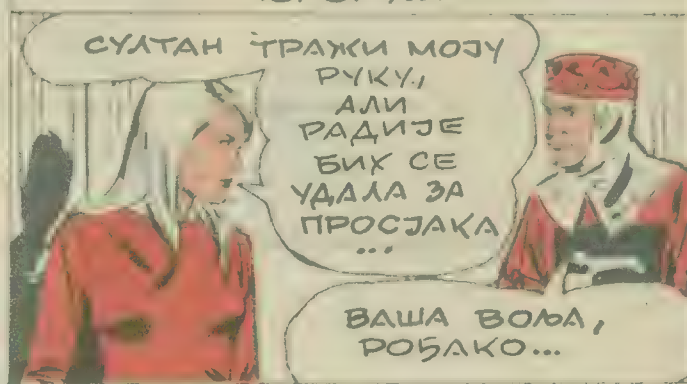

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...
ПОГЛЕДАЈТЕ!... ХИЉАДЕ САРАЦЕНА!

КАКО ЈЕ КРАЉ РИЧАРД МОГАО ДА НАРЕДИ ДА НАПАДНЕМО ТАКО БРОЈНУ ВОЈСКУ?
ТО ЈЕ ИЗДА-ЈА!

НАПРЕД!...

А КАДА СУ САРАЦЕНИ ЈУРНУЛИ...
СТАНИТЕ!... СТАНИТЕ!...

ОВИ РАТНИЦИ СУ ЖРТВЕ ДВОЈИЦЕ БЕДНИХ ИЗДАЈНИКА!

НА СРЕЋУ, КЕНЕТОВ ПРИЈАТЕЉ СПРЕЧИО ЈЕ УНИШТЕЊЕ РИЧАРДОВИХ ВОЈНИКА, А ЗА ТО ВРЕМЕ У КРИШЋАНСКОМ ЛОГОРУ...
СУЛТАН ТРАЖИ МОЈУ РУКУ, АЛИ РАДИЈЕ БИХ СЕ УДАЛА ЗА ПРОСЈАКА...
ВАША ВОЉА, РОЂАКО...

СУЛТАН ЈЕ ОДРЕДИО МЕСТО ДВОБОЈА. МАРКИЗ...

... И КРАЉ РИЧАРД УПУТИЛИ СУ СЕ КА НАЗНАЧЕНОМ МЕСТУ...

ГДЕ ЈЕ МОЈ РОБ? ХМ! ИЗГЛЕДА ДА МЕ ЈЕ НАПУСТИО...
НИСМО ГА ВИДЕЛИ, ВЕЛИЧАНСТВО!

А КАДА СУ СТИГЛИ ДО МЕСТА ГДЕ ЋЕ СЕ ДВОБОЈ ОДРЖАТИ...
И СУЛТАН ЈЕ ДОШАО, ГОСПОДИНЕ!

СУПРУГА КРАЉА РИЧАРДА И РОЂАКА ЕДИТА ТАКОЂЕ СУ БИЛЕ ПРИСУТНЕ...
ТУ ЈЕ И СУЛТАН, РОЂАКО!
МОЛИМ ВАС НЕ СПОМИЊИТЕ МИ ГА!

ЖЕЛИМ ВАМ СРЕЋУ, ПЛЕМЕНИТИ КРАЉУ...
ХВАЛА...

КРАЉ РИЧАРД ЈЕ СЈАХАО...
ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА РАЗГОВАРАТЕ СА МОЈОМ РОЂАКОМ?
БИЛА БИ МИ ЧАСТ... АЛИ ПРИМИО САМ ПОРУКУ КОЈОМ СУ СВЕ МОЈЕ НАДЕ УНИШТЕНЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ КРАЉ ЈЕ УШАО У ШАТОР...
ПА ТУ ЈЕ И ЛЕКАР КОЈИ МЕ ЈЕ ИЗЛЕЧИО!
ДОБРОДОШЛИ, ВЕЛИЧАНСТВО!

МНОГЕ СТВАРИ СУ МИ САДА ПОСТАЛЕ ЈАСНИЈЕ... КАО И ТО ДА ЈЕ МОЈ РОБ У СТВАРИ ВИТЕЗ КЕНЕТ.
НАЈЗАД СТЕ ГА ПРЕПОЗНАЛИ, ГОСПОДИНЕ.

ОД ПРВОГ ТРЕНУТКА...
ВИТЕЗ КЕНЕТ ЖЕЛИ НЕШТО ДА ВАС ЗАМОЛИ.

РЕЦИТЕ, КЕНЕТЕ...
ДОЗВОЛИТЕ МИ ДА ИЗИЂЕМ НА ДВОБОЈ УМЕСТО ВАС!
ХМ! ЗАШТО ТО ЖЕЛИТЕ, КЕНЕТЕ?

СВИМА ЈЕ ПОЗНАТА ВАША ХРАБРОСТ, ГОСПОДИНЕ... АЛИ ВАШ ЖИВОТ ЈЕ ДРАГОЦЕН ЗА ЕНГЛЕСКУ. ДОЗВОЛИТЕ ДА ЈА СВОЈ ЖИВОТ СТАВИМ НА КОЦКУ.
ТО СТЕ УЧИНИЛИ ВЕЋ ВИШЕ ПУТА ДО САДА. ПРИСТАЈЕМ!...

САТ КАСНИЈЕ...
ДРАГО МИ ЈЕ ШТО ЋЕ СЕ КЕНЕТ БОРИТИ УМЕСТО МЕНЕ И ТАКО ПОВРАТИТИ УГЛЕД.

А ПРЕТПОСТАВЉАМ ДА ЋЕ СЕ И ВАМА, РОБАКО, МНОГО ЗНАЧИТИ ЊЕГОВА ПОБЕДА!
ОН ЈЕ СВОЈОМ ПАТЊОМ И ХРАБРОШЋУ ВЕЋ ПОКАЗАО КОЛИКО ВАМ ЈЕ ОДАН.

ВЕРУЈЕМ ДА ЋЕ КЕНЕТ ДА ПОБЕДИ У ТОМ ДВОБОЈУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ШАТОРУ МАРКИЗА КОНРАДА...
АКО ЈА ПОГИНЕМ ВИ ЋЕТЕ НАСТАВИТИ ДВОБОЈ ВЕЛИКИ СТАРЕШИНО!
АЛИ ВИ... ВИ ЋЕТЕ ПОБЕДИТИ, ЗАР НЕ?

КОГА? КРАЉА РИЧАРДА?... ХА, ХА! ЗАЧАС ЋУ ЗАВРШИТИ С ЊИМ!

ГРЕШИТЕ, МАРКИЖЕ... НЕЋЕТЕ СЕ БОРИТИ С КРАЉЕМ РИЧАРДОМ...
А С КИМ ОНДА?

СА ВИТЕЗОМ КЕНЕТОМ!
НЕ!... ТО ЈЕ НЕМОГУЋЕ!

СУМЊАМ ДА БИ СТЕ ИЗВУКЛИ ЧИТАВУ ГЛАВУ КАД БИ СТЕ СЕ И СА КРАЉЕМ БОРИЛИ!

АЛИ СА КЕНЕТОМ!...

БОЈИТЕ ЛИ СЕ, МАРКИЖЕ?
С... САМО САМ ИЗНЕНАЂЕН!

МОРАМО ДА ИЗБЕГНЕМО ОВАЈ ДВОБОЈ, ИНАЧЕ ЋЕ КЕНЕТ УБИТИ И ВАС И МЕНЕ!
ВИ СТЕ ЛУДИ!

ТЕ ИСТЕ НОЋИ...
ДОБИЋЕШ ОВУ КЕСУ ЗЛАТА АКО УБИЈЕШ КЕНЕТА!
ХМ! ПРИХВАТАМ...

ТО МОРАШ ДА ОБАВИШ ЈОШ НОЋАС!

AAX!

OOX!

ПРОКЛЕТНИЧЕ!...
JAO!

ОЧЕКИВАО САМ ДА ЋЕ ОНИ БЕДНИ ИЗДАЈНИЦИ ПОКУШАТИ ОВАКО НЕШТО!

АЛИ ЗЛОЧИНАЦ НИЈЕ ХТЕО ДА СЕ ПРЕДА...

НЕМА ТИ СПАСА, КЕНЕТЕ!...

ЗА ТО ВРЕМЕ...
АКО ЈЕ ТАЧНО ТО ШТО КАЖЕТЕ, КЕНЕТ ЈЕ МРТАВ...
ДА... ПОТПЛАТИО САМ ЈЕДНОГ ВОЈНИКА!

ЗНАЧИ, СУТРА ЋЕМО СЕ СУОЧИТИ СА КРАЉЕМ РИЧАРДОМ, А НЕ СА КЕНЕТОМ...

КЕНЕТ ЈЕ БИО ДВА ПУТА ОПАСНИЈИ БОРАЦ ОД КРАЉА!
САДА ЋЕТЕ МОЋИ НА МИРУ ДА СПАВАТЕ, ПРИЈАТЕЉУ... ЛАКУ НОЋ!

АЛИ ТЕК ШТО СЕ УПУТИО СВОМ ШАТОРУ...

ТРЕНУТАК, ВЕЛИКИ СТАРЕШИНО... ЖУРИТЕ ЛИ МОЖДА?
КЕНЕТ!

ИЗДАЈНИК ЈЕ ЖЕЛЕО ДА ПОБЕГНЕ, АЛИ...
КУКАВИЦЕ! БОЈИШ СЕ?

... НИЈЕ ИМАО КУД...

ХАЈДЕ! ШТА ЧЕКАШ? ПОДИГНИ МАЧ!...

АЛИ ИЗДАЈНИК КОЈИ СЕ НИКАД НИЈЕ ЧАСНО БОРИО...
АХ!

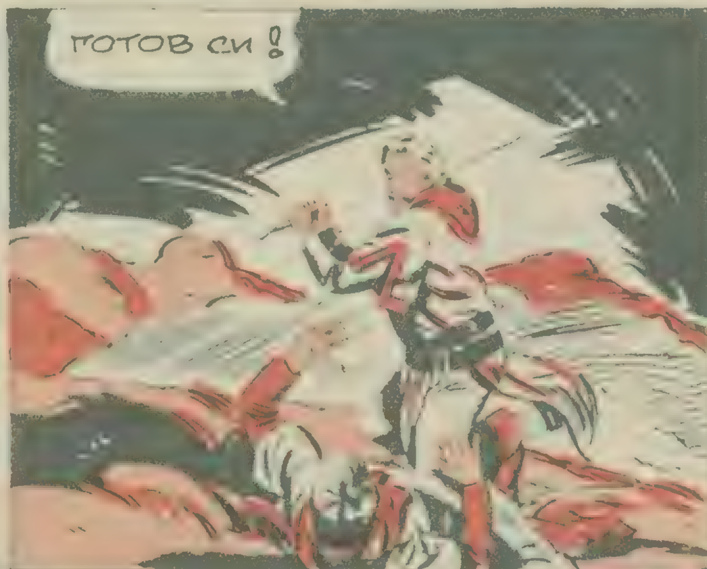

ААХ!

ЕВО ТИ, КЕНЕТЕ!...

ААЈ!...

САДА СЕ НЕЋЕШ ИЗВУЋИ!...

КЕНЕТ СЕ СПОТАКАО О ГРАНУ...

ГОТОВ СИ!

АЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ...
СТОЈ!... СТОЈ У ИМЕ КРАЉА РИЧАРДА!

СТРАЖА... ПРОПАО САМ!

НЕЋЕТЕ МЕ НИКАДА УХВАТИ-ТИ!...

БИЛО ЈЕ ТОЛИКО МРАЧНО ДА ИЗДАЈНИК НИЈЕ НИ ПРИМЕТИО ЈОШ ЈЕДНУ ОПАСНОСТ КО-ЈА ГА ЈЕ ВРЕБАЛА...

... И САМО ТРЕНУТАК КАС-НИЈЕ...
АААХ!

СУТРАДАН СУ СЕ СВИ ОКУПИЛИ ДА ПОСМАТРАЈУ ДВОБОЈ ИЗМЕЂУ МАРКИЗА КОНРАДА И КЕНЕТА...

БОРЕЋИ СУ У МОЈЕ ИМЕ, КЕНЕТ ЋЕ ПОВРАТИТИ УГЛЕД, РОЂАКО...

АЛИ ОН НИШТА НЕОБИЧНО НИЈЕ НИ УЧИНИО КРАЉУ...

А НЕДАЛЕКО...
ПОЖУРИТЕ, МАРКИЖЕ КЕНЕТ ЈЕ ВЕЋ ИЗИШАО НА МЕГДАН!

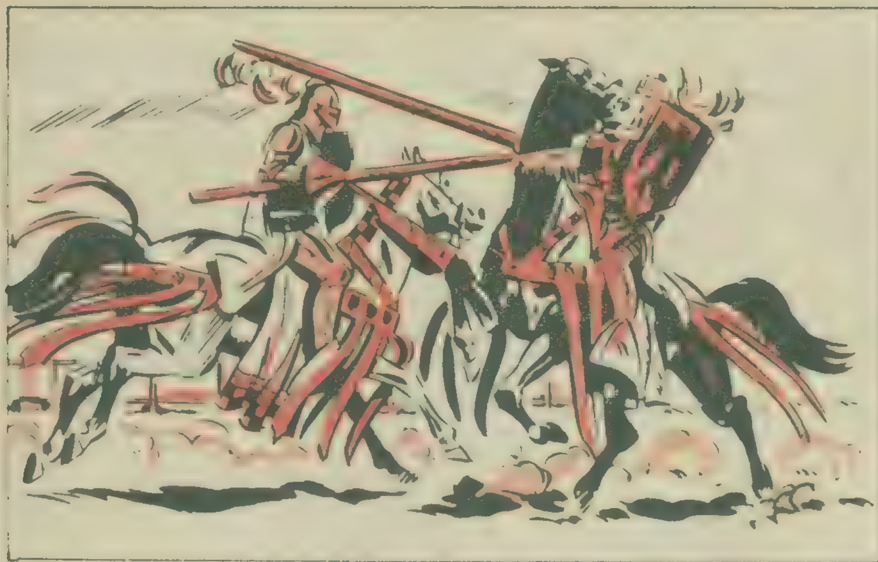
НЕКА ПОЧНЕ ДВОБОЈ!
САМО ДА ПОБЕДИ!...

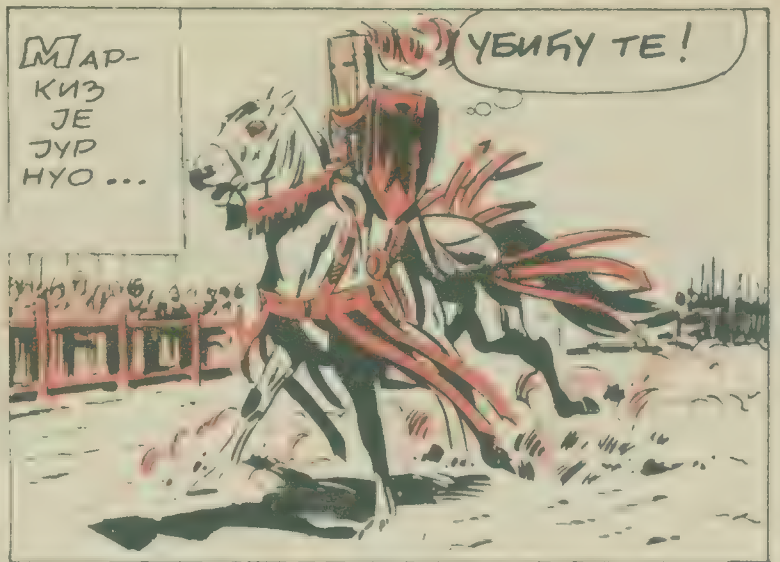
БИО САМ ШТИТОНОША ВЕЛИКОГ СТАРЕШИНЕ... САМО ХРАБРО, ГОСПОДИНЕ!
ХМ! ТВОЈ ГОСПОДАР ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ ОВО...

ОН МЕ ЈЕ УВУКАО У ЗАВЕРУ ПРОТИВ КРАЉА...
НЕ БОЈТЕ СЕ, ВИТЕЖЕ, ПОБЕДИЋЕТЕ!

НАПРЕД И СРЕЋНО!

ЗАЧУО СЕ ЗВУК ТРУБЕ И ДВОБОЈ ЈЕ ПОЧЕО...

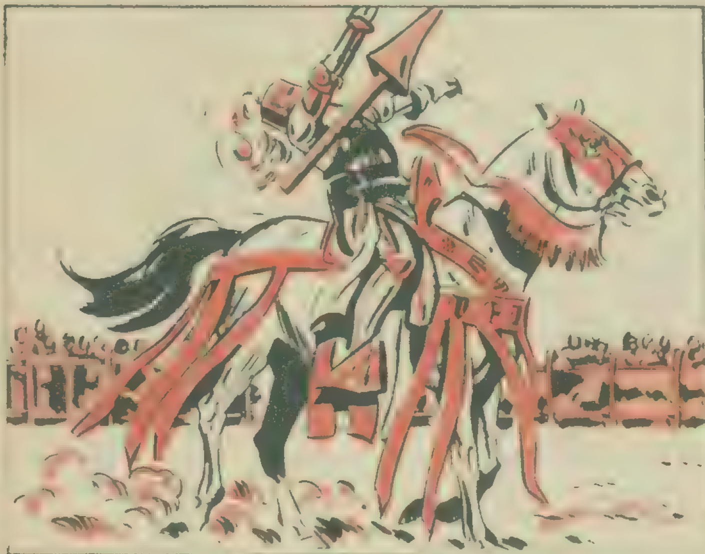

МАРКИЗ ЈЕ ЈУРНУО...
УБИЋУ ТЕ!

АААХ!
ТРАС

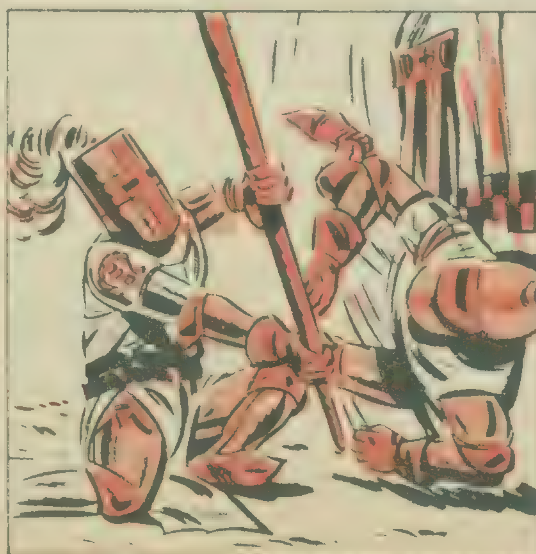

ОХ... ЗАМАЛО ДА ГА ОБОРИ!...

УДАРАЦ ЈЕ БИО СНАЖАН, АЛИ ЈЕ КЕНЕТ УСПЕО ДА СЕ ЗАДРЖИ НА КОЊУ...
ОООХ!

ХАЈДЕ, ИЗДАЈНИЧЕ, ПРИЗНАЈ СВЕ ЗЛОЧИНЕ КОЈЕ СИ ПОЧИНИО!...

АЛИ МАРКИЗ СЕ И ОВОГ ПУТА НЕЧАСНО ПОНЕО...
НЕ ЖУРИ, ТОЛИКО, КЕНЕТЕ!

ВЕЛИЧАНСТВО! ОВО ЈЕ ПРОТИВ ПРАВИЛА БОРБЕ!

ПРЕКИНИТЕ БОРБУ!

ТРЕНУТАК, ГОСПОДИНЕ! ДОЗВОЛИТЕ МИ ДА НАСТАВИМ ДВОБОЈ!...

РИЧАРД ЈЕ ПРИСТАО ...

... БОРБА СЕ НАСТАВИЛА!
НИШТА ТЕ НЕ МОЖЕ СПАСТИ, ИЗДАЈНИЧЕ!

ХЕЈ!...

ОВО ТИ ЈЕ КРАЈ, КЕНЕТЕ!

АААХ!

ДОДАЈТЕ МИ МАЧ, БРЗО!..

КЕНЕТ ЈЕ ПРИНЕО МАЧ ИЗДАЈНИКУ...
ПРИЗНАЈ ДА СТЕ СЕ ТИ И ВЕЛИКИ СТАРЕШИНА ЗАВЕРИЛИ ПРОТИВ КРАЉА И КРСТАША!

ДА... ПРИЗНАЈЕМ... АЛИ САДА... УМИРЕМ... ТЕШКО САМ РАЊЕН!... ОПРОСТИТЕ...

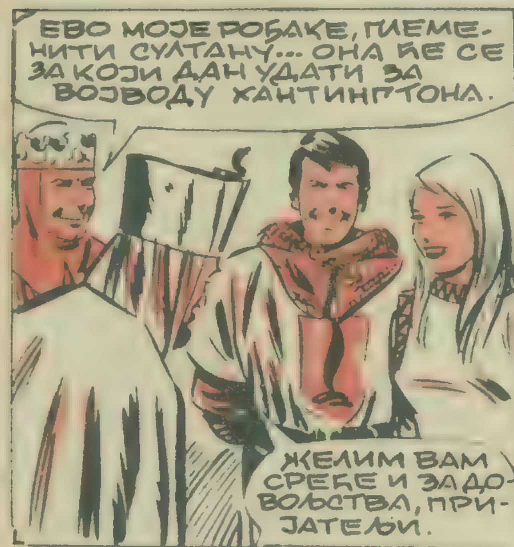

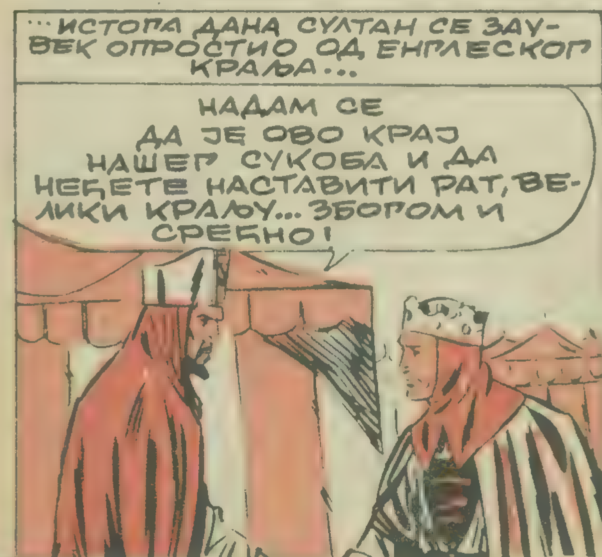

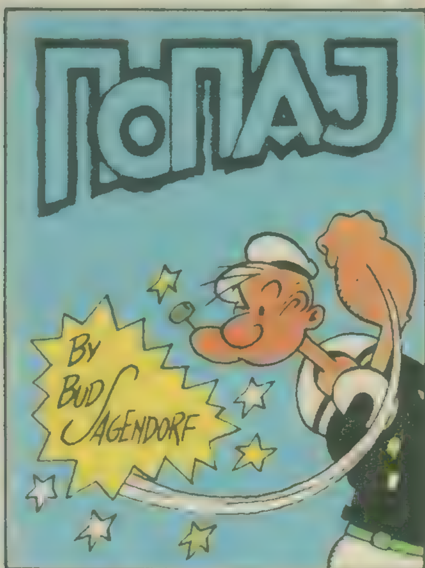

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП: ФЛАШ ГОРДОН

ПОПАЈ
By Bud Sagendorf

ШТО ГОДИ СРЦУ КАД ИМАШ ЦУРУ НА КОЈУ МОЖЕШ РАЧУНАТИ!
А ОЛИВА ЈЕ ТАКВА! ПОСТОЈАНА ЈЕ КО СТЕНА!

ЗНАМ ДА УВЕК ОЧЕКУЈЕ СВОГ МОРНАРА!
ОЛИВА

ХМ?
?

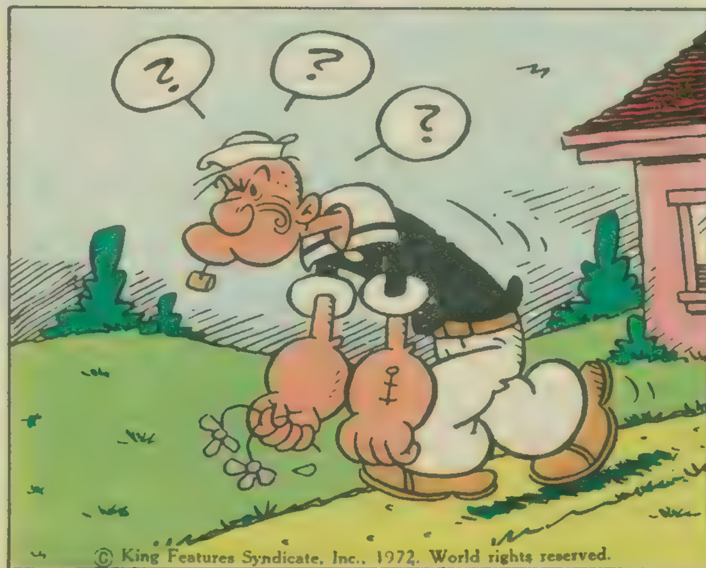

НЕ ИЗГЛЕДАМ ЛОШЕ!
ЧАК ИЗГЛЕДАМ ДОБРО!

ОХ, ТИ ВИТА ЈЕЛО! ЛЕПА СИ, ЗАИСТА СИ ЛЕПА!

НЕ, НЕ... СУВИШЕ СИ ЛЕПА ЗА ЈЕДНОГ ОБИЧНОГ МОРНАРА!
ТИ ЗАСЛУЖУЈЕШ **ПРИНЦА!**
ПРАВОГ ПРИНЦА!

ЗДРАВО, ЦУРО! ЧЕКАШ? АКО... ОВАКВОГ ЈУНАЧИНУ И ТРЕБА ЧЕКАТИ!
ГРУБИЈАНЕ!

МОЖЕШ ДА СЕ ВРАТИШ ОТКУД СИ И ДОШАО! ВЕЧЕРАС НЕ **ИЗЛАЗИМ С ТОБОМ!** ИМАМ ДРУГЕ ПЛАНОВЕ...
?

?
?
?

А КАКО И ГДЕ ДА НАЂЕМ ПРИНЦА ?!?
?
Bud Sagendorf
1185/17

КУЋНИ БИОСКОП

Ако желите да и данас играте ову лепу, маштовиту и готово заборављену игру, потребне су вам једна свећа у замраченој соби, веште руке и покретљиви прсти. Свећу ставите тако да би на светлом зиду сенка руку била што оштрија.

А како ћете поставити руке и прсте између свеће и зида и шта све могу да начине у савезу са светлом и сеном, види се на овим сликама. У почетку покушајте да остварите једноставније и лакше ликове а касније постепено стварајте и сложеније. Уз мало вежбе, стрпљења и маште можете лако начинити и „оживети" и нове ликове. Тако ћете у прстима имати цели мали зоолошки врт, а у соби радост.

Мада нема бару да се у њој
пљуска,
кљуном и вратом пред тобом
је . . . . . !

Сад гледајте невиђено,
радосна лица,
са зида у висину
одлети . . . . . !

Он се плаши свега, па чак
и месеца.
Да ли препознајеш
дугоухог . . . . !

Принц што воли шуму
и пропланак зелен,
ал' две руке веште
и ту је . . . . . !

Господин у бунди, увек
жељан меда.
Чик направи од сене
овакvог . . . . !

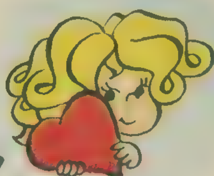
Бедуину сваком она је мила.
Из пустиње на зид
доплови . . . . . .

НАПРАВИТЕ САМИ

Све од марамице

Д[illegible] велика мушка марамица [illegible]

На **цртежу 1** видите како мар[illegible] [illegible] сави[illegible]ена [illegible] служи ка[illegible]

На **цртежу 2** је [illegible] ја се овак[illegible] [illegible] марамица [illegible] и четири [illegible] провуците [illegible] кожите у [illegible] како [illegible]

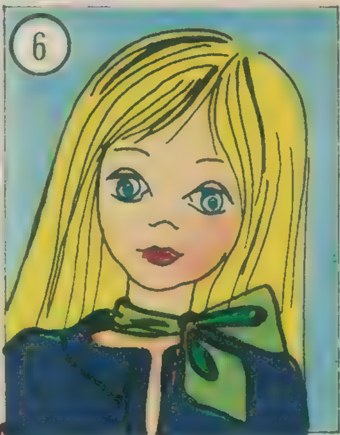
[illegible] жете направити кецељу коју го[illegible] [illegible] моделу 2

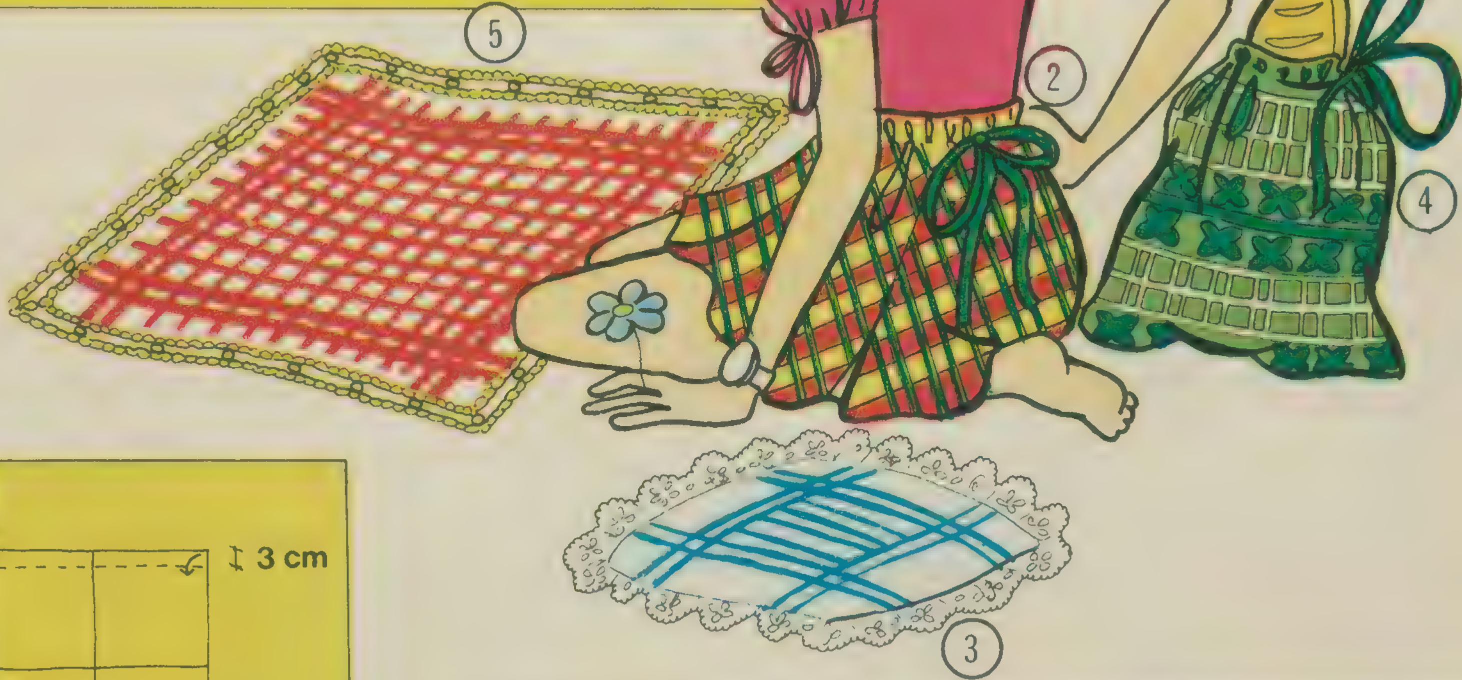
Цртеж 3 [illegible] марамица [illegible] напунили [illegible] старе [illegible] можете обрубити [illegible] на мет[illegible]

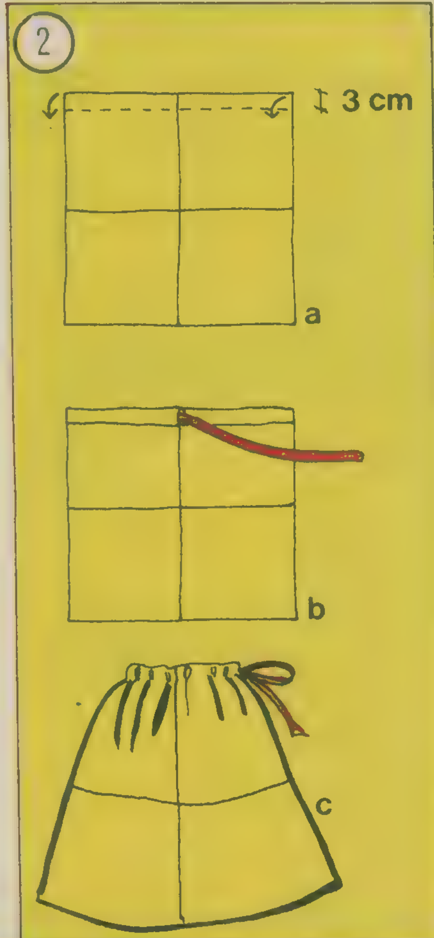
[illegible] четири марамице [illegible] у којој [illegible] хлеб **(црт. 4)**. [illegible] вуците [illegible]

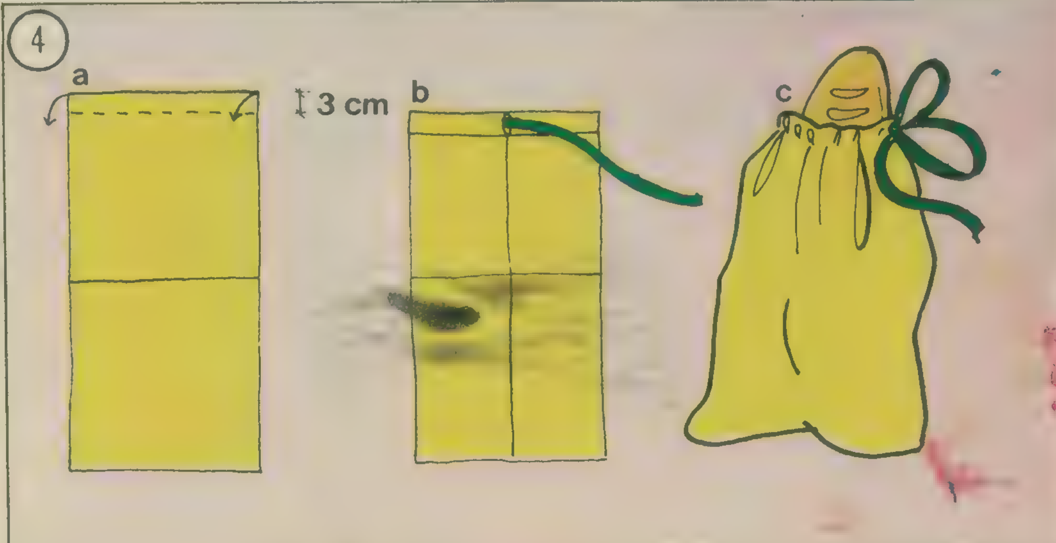
О[illegible] едне [illegible] красном [illegible] **(црт. 5)**.

О[illegible] живих [illegible] **(црт 6)**

НА ДРУМОВИМА ЈЕ КОЊА ОДАВНО ЗАМЕНИО АУТОМОБИЛ, У ПОЉУ — РАЗНЕ МАШИНЕ. ПА ИПАК, ОВА ВРЕДНА ЖИВОТИЊА И ДАНАС ЈЕ ЧОВЕКОВ ПРИЈАТЕЉ.

ЗАДИВЉУЈУ

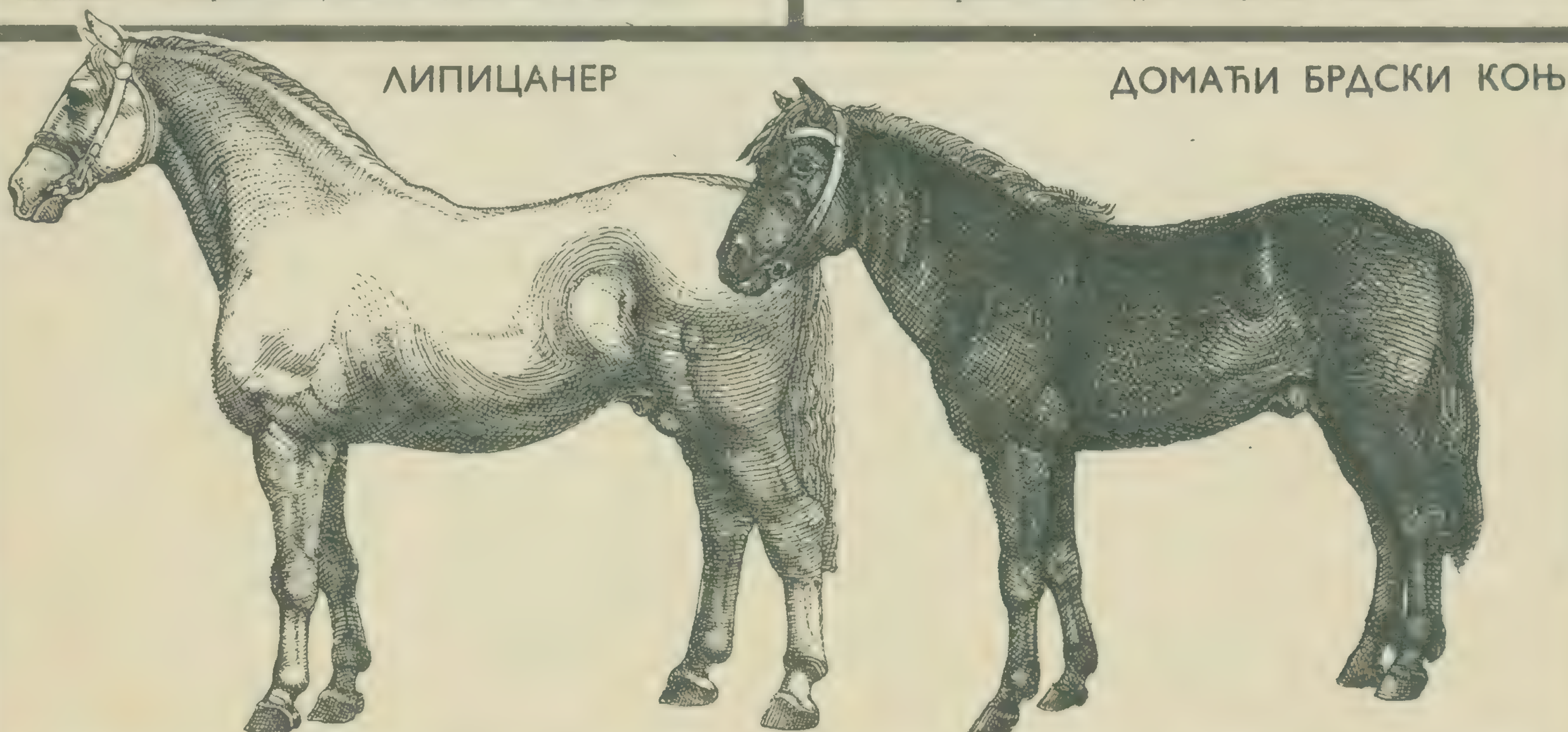

ЕНГЛЕСКИ ЧИСТОКРВНИ КОЊ

АРАПСКИ ЧИСТОКРВНИ КОЊ

Најбржи јахаћи коњ на свету. Узгајан је годинама тако да може да постигне што већу брзину и издржљивост, а одбир је вршен на основу резултата постигнутих на тркама. Висок око 160 цм, тежак 350—400 кг. Врат му је дугачак, леђа права, сапи дуге. Племенитог изгледа али и високих захтева у нези и исхрани. Настао је укрштањем оријенталних пастува (арапских, турских, берберских) са домаћим енглеским и увезеним источњачким кобилама. Сви данашњи пунокрвни енглески пастуви воде порекло од три чувена коња: Бајерли Терка, заробљеног при опсади Беча 1683, Дерли Арабиена, ождребљеног у Сирији, и Годолфина Барба из Туниса. Гаји се на свим континентима као спортски коњ, али и за укрштање са другим расама.

Постојбина му је Арабијско полуострво одакле се раширио ратничким походима Арапа и Турака. Одликује се лепотом и правилном чврстом грађом тела. Висок око 155 цм, тежак 300—350 кг, мале главе са широким челом. Леђа су му равна, груди широке, а копито округло, мало и чврсто. Пошто је мањи од енглеског коња, корак му је краћи те му је за краће стазе потребно дуже време, али велике раздаљине савлађује лакше јер је издржљивији. Због свих тих особина учествовао је у стварању многих раса, и оних за јахање, и оних за вучу. И данас кад се жели постићи лепота облика, лакоћа покрета, издржљивост и скромност, друге расе се укрштају с арапским чистокрвним коњем. Код нас се гаји само у ергелама.

ЛИПИЦАНЕР

ДОМАЋИ БРДСКИ КОЊ

Надвојвода Карло V основао је 1580. у селу Липици, у Словенији, ергелу за узгој племенитих пасмина која и данас постоји. Управо ту је, за последњих сто година, створена прва домаћа југословенска раса — липицанер. Добијен је укрштањем шпанских и напуљских коња с арапским, данским, клатпурским коњима. Лепог је изгледа, с дугим вратом, чврстих удова, претежно сиве боје. Липицанер је нешто већи и јачи од арапског коња, тежак је до 450 кг. Врло чврст коњ, скроман у исхрани, доброћудан и послушан. Лако се дресира, па је кроз Бечку школу јахања стекао светски глас. Добар пољопривредни коњ. Гаји се у Славонији, Срему, северној Босни, Поморављу, котлинама Македоније, а шири се и на подручје Бачке и Баната.

Од свих балканских коња најраширенији је и најпознатији брдски коњ. Познат је по својој здравој грађи, отпорности, издржљивости, плодности, скромности у исхрани. Потиче од изворних облика тарпана и коња Пржевалског који су се током векова укрштали. У већој или мањој мери укрштен је и са арапским коњем. Збијене је телесне грађе, здепаст, чврстих ногу и копита. Поуздан за јахање на опасним брдским теренима, а употребљава се и као товарни и за пољопривредне радове. Најпогоднији за планинске терене, кршеве и голети Далмације, Босне и Херцеговине, западне Србије, Косова и Метохије, Македоније и Црне Горе. Малог је раста, висок око 130 цм, тежак око 300 кг. Послушан и одан човеку.

СНАГОМ И ЛЕПОТОМ

Припада врсти малих, патуљастих коња. Висок је свега 80—140 цм. То је мали збијени товарни коњ, округлих оборених сапи, чврстих, кратких ногу, на путици обраслих дугом длаком. Води порекло од дивљег облика equus gracilis Eward. Најраширенији је на северозападним острвима Европе и Исланду, као и у Јапану, на острву Хокаидо. Најпознатији је шетланд-пони. У последње време узгајају га неке земље у Европи за допунске радове у пољопривреди, а најсличнији му је наш брдски коњ. У нашој земљи прави пони је редак. Међу децом овај коњић је веома популаран због своје изузетно добре и питоме нарави.

Укрштањем чистокрвног енглеског пастува с домаћим кобилама настале су у разним земљама разне расе такозваног енглеског полукрвног коња. То су обично већи коњи, јаче конструкције и скромнији у исхрани и нези од енглеског чистокрвног. Врло су добри за пољопривреду и армију као јахаћи и теглећи, а у тежем типу као тешки теглећи. У нашој земљи узгајају се углавном расе овог коња које су створене у Мађарској у XIX веку. Најпознатији је нонијус. Име је добио по англонорманском пастуву Нонијусу. Складне је спољашњости, нешто дужи него виши, широк и дубок, издашног хода и мирног темперамента. Распрострањен по равничарским теренима Војводине и Славоније. Висок око 160 цм, тежак 500 кг.

Док су коњи оријенталне или топлокрвне расе лакше, финијег костура и живахног темперамента због чега су способни за брзо кретање под јахачем или у запрези, такозвани западни или хладнокрвни коњи су масивне телесне грађе, тешки, мирнијег темперамента, подесни за вучу терета у лаганом ходу. Најтежи типови овога коња су брабантски и фламански који достижу висину до 180 цм и тежину преко 1000 кг, а „најлакши“ арденски, просечне висине 160 цм и тежак 700 кг. Збијен, заобљен, с кратким дебелим вратом, доста кратких ногу, с великим широким копитама. Овај колос од коња среће се у шумовитим висоравнима крај Рајне, у Белгији, Француској. Срчан али смирен, снажан и неуморан у тешким пољопривредним радовима.

Један од типичних тешких западних коња, огромне снаге и воље. Кад вуче терет и обавља тешке радове не троши узалуд снагу. Висок је око 160 цм, тежак и до 800 кг. Изузетно добре нарави. Од половине прошлог века оплемењиван укрштањем с енглеским полукрвним коњем, англонорманцем, ерденцем. И, мада узгој коња у свету опада, пре II светског рата било је укупно 94.600.000 коња, а 1956 — 73,100.000 коња, овај четвороноги сисар је и данас у многим деловима наше планете важна радна животиња. И поред трактора, камиона и друге моторизације и механизације коњ налази своју примену чак и у индустријски развијеним земљама јер стигне тамо где ниједна машина не може.

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У идућем броју: СУСРЕТ НА ВЕНЕРИ!

МУЗИКА ИЗ КУТИЈЕ

КАКО РАДИ ГРАМОФОН

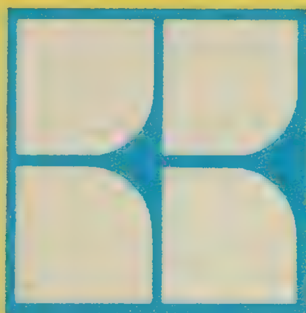
Први грамофони покретали су се помоћу опруге која се ручно навијала. Грамофонска плоча окретала се брзином од 78 обртаја у минути а „звучна кутија" која се на њу спуштала састојала се од игле повезане са листићем лискуна. Он је вибрације игле у браздама плоче претварао у звук који се затим појачавао у труби.

Током година „звучна кутија" је замењена пик-апом, сатна опруга електричном струјом, а плоче су добиле финије бразде. Тако је постигнуто дуже трајање репродукције. Данас нам је већ познат и аутоматски грамофон који сам мења плоче. Такав један грамофон приказан је на нашем цртежу.

Пик-ап претвара вибрације игле у електричне импулсе. Импулси се појачавају помоћу појачала и репродукују преко звучника. Пик-ап има две игле: једна одговара [illegible], а друга [illegible] плочама са [illegible] браздама.

1) Котур-преносник снаге мотора
2) Посредни гумени точак
3) Плоча
4) Осовина обртне плоче
5) Држач плоча
6) Подешавач места спуштања игле
7) Тег за противтежу
8) Вијак за учвршћивање тега
9) Подешавање притиска игле
10) Тело пик-апа
11) Држач тела
12) Стезач главе пик-апа
13) Променљива глава пик-апа
14) Испуст за прст
15) Промена брзине
16) Избор начина рада

ШТА СУ ДОЖИВЕЛА 33 РОБИНЗОНА

У једном вагону спаваћих кола од Београда до Сплита, у ноћи између 25. и 26. јула, светло се није гасило до зоре. Чула се песма и смех, и сан није долазио на очи. Тридесет три читаоца „Политикиног забавника", тридесет три маштовита цртача најлепших маскота за ђачку штедњу код Београдске банке путују на море, у Сплит, да „приме" 33 прве и равноправне награде: седам дана „робинзонијаде" на »Calypsu«. Захваљујући наградној игри „Тражимо маскоту за ђачку штедњу", коју су организовали Београдска банка и „Политикин забавник", 33 ђака-штедише код ове банке, аутори најлепших маскота провели су седам незаборавних дана крстарећи нашим морем на моторном једрењаку »Calypso«. Они су били највреднији и најмаштовитији. Али, награде је добио још 1001 штедиша и аутор ове маскоте. Њима су поштари широм Југославије донели 1001 лепу мајицу са знаком Београдске банке.

Неки од награђених путника »Calypsa« први пут су видели море, други научили да пливају, трећи се мало боцнули на јежа, а сви заједно већ у возу постали мали, велики другови.

— Море, ено морета! — први је узвикнуо Назим из Новог Пазара кад је кроз прозор воза угледао плаву пучину Јадрана. „Робинзонијада", дакле, само што није почела!

ДА НИЈЕ ГРЕШКА? — Их, болан, па ђе ћемо ми на овако лијепу лађу? — сумњичаво је рекао Небојша из Сарајева кад је виде „Calypso". Међутим, љубазни и разговорљиви капетан Ернест Орландини брзо је све путнике уверио да је баш ово наш брод!

ГУ СУ ШЕТАЛИ КНЕЖЕВИ — После спавања у луци у Корчули, посете Поморском музеју и купања на плажи у Оребићу, путници „Calypsa" стигли су у Дубровник. Кад су [illegible] велики акваријум, пријала је шетња, по сунцу, [illegible] вачком луком, где су некад шетали кнежеви, песници и — гусари

„CALYPSO" КАО ГАЛЕРИЈА — У Цавтату — купање цело послеподне. Најмлађи путник, Александар из Ковачице, ту је научио да плива. Кад су се вратили с плаже Камен мали, на броду их је чекало изненађење: палуба [illegible] прекривена графикама академског сликара Јанка Михаиловића

ПУЧИНА ПЛАВА СПАВА — За доручак су робинзони је[illegible] рибу коју су сами упецали. И док брод плови према Велој Луци на Корчули, Амелија и Деана, заједно читају[illegible] роман, „хватају" боју као један од доказа да су биле на „Calypsu"

КОЈИ КУРС, КАПЕТАНЕ? — На пучини без ветра и с много сунца, капетан Ернесто и кормилар Марко за тренутак су одмењени. Кормила се прихватио нови „капетан", који [illegible] мору зна само да је плаво и слано. А што је „Calypso" стајао на месту, то и није тако важно

С ПАЛУБЕ У ВОДУ! — Неких пет стотина метара од обале Мљета, посада је бацила сидро. На копно се ишло чамцем, а храбрији и снажнији — пливањем. Купања, пливања и скокова с брода било је толико да је свако за ручак тражио „репете

ЕНО ДЕЛФИНА! — Из Цавтата, рано ујутру, „Calypso" је запловио према Мљету, нашем најшумовитијем острву. Сунчање на прамцу прекинуо је нечији узвик „Делфини!". Сви су дохватили фото-апарате, али делфини су били бржи од њих

325 МИЉА НА ПУЧИНИ

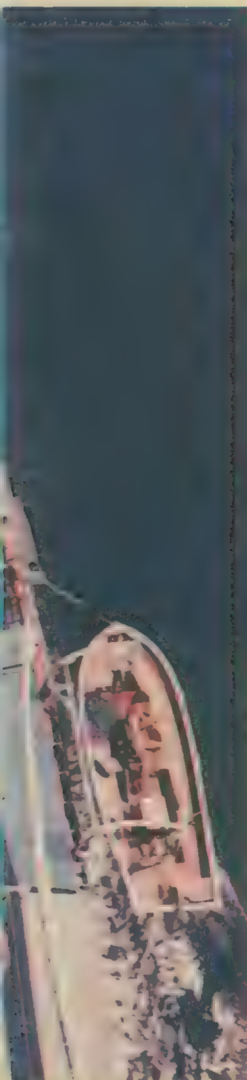
ЗДРАВО, ДРУГОВИ МОРНАРИ! — Свако к[illegible] жели да иде на робинзонијаду мора да научи „разговор за[illegible]" Док су по маестралу пловили [illegible] Сплита ка Корчули, ову сигнализацију научила су сва 33 новопечена робинзона. Кад је у [illegible] брзини наишао патролни чамац ЈРМ, морнари су поздрављени [illegible] „ЗДРАВО" [illegible] наравно заставицама. Одговор [illegible] ХВАЛА

И НА МОРУ — ПЕЧЕНО ПИЛЕ! — Барба Иве [illegible] на броду, бринуо је о свему: од сал[illegible] до купатила. Најмлађи путници „Calypsa [illegible]екани су са осмехом добродошлицом и [illegible] печењем за ру[illegible]к"

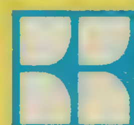

САМО ПРЕ ПЛИМЕ — После Вела Луке где су се путници „Calypsa" купали на великој плажи [illegible] пре плиме посете Модру [illegible] [illegible] Модра шпиља, [illegible] пред очима било [illegible]

У ГРАДУ СТАРИНА — Из Комиже на Вису, острву где је пре тридесет година боравио друг Тито и Врховни штаб, „Calypso" се отиснуо према Хвару и ста[illegible] истоименом граду. У шетњи међу древним грађевинама, заборављени су и ручак и купање

СВЕ ЗА УСПОМЕНУ — Последњи дан на „CALYPSU", и поред сунца и мирног мора, није био тако ра[illegible]ган као протекли дани. Јер, „робинзонијада" је при крају. Бележе се адресе, још једном се разгледа брод, последње купање. Наравно, нико није пропустио да се „слика" са посадом, поморцима који имају 33 нова пријатеља

Текст: И. Лончар.

Снимци: Љ. Патрногић

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

ХИТ СТРАНА

КРИЛА (WINGS)

Пошто је у априлу 1970. године званично напустио Битлсе и после тога снимио два мање-више успешна соло-албума, Пол Макартни се зажелео свирања пред публиком и средином 1971. године одлучио је да образује састав. Тако су настала „Крила" (WINGS), група са којом ће касније Пол узлетети веома високо.

„Крила" су чинили већ афирмисани музичари: Дени Лејн, некадашњи певач „Муди Блуза"; Хенри Мекулох, некадашњи гитариста групе Џоа Кокера — „Грис Бенда"; Дени Сејвел, професионални студијски бубњар из Америке; Пол Макартни и његова жена Линда. Пол је био вођа, клавириста, певач, басиста, композитор док је Линда свирала на оргуљама и клавиру и певала. Од самог почетка група се определила за издавање комерцијалних сингл-плоча и мале концерте и на том пољу је убрзо стекла велики углед. Док су се њихове песме смењивале на топ-листама они су често и ненајављени, наступали на разним приредбама. У томе су имале толико успеха да су их почетком 73. године новинари прогласили за „најбољи бенд Британије наживо". Треба поменути и необично путовање на које су пошли 1972. године. Изнајмили су и преуредили један двоспратни аутобус и кренули по Европи и Британији дајући концерте.

После две године успешног рада, када је изгледало да ће се „Крила" винути у највеће висине, групу је, наводно због музичких неслагања, прво напустио гитариста Мекулох а неколико месеци касније и бубњар Сејвел. Мада поткресана, „Крила" су наставила свој лет. Преостали су отишли у Лагос да сниме албум „Друштво у бекству".

Овом плочом која се појавила крајем прошле године, Пол је надмашио сва очекивања. И две сингл-плоче узете из албума постигле су незапамћен успех. Сам албум „Друштво у бекству" доживео је широм света фантастичне тираже. Пол, Линда и Дени примили су до сада за њега 14 златних признања.

Кажу да је тек сада Пол Макартни професионално срећан. Успео је да докаже да није само један од Битлса, већ да је сам довољно моћан да предводи један успешан састав. С друге стране, „Крила" му омогућавају да буде оно што највише и жели: музичар за публику из малих дворана. А то са Битлсима Пол није био још од 1962. године.

КРИЛА (WINGS) чине: Пол Макартни (PAUL McCARTNEY) бас гитара, оргуље, певач и композитор; Линда Макартни (LINDA McCARTNEY) оргуље, клавир и певачица; Дени Лејн (DENNY LAINE) гитара, певач и композитор.

ЗАНИМЉИВОСТИ О КРИЛИМА (WINGS)

И поред тога што свира са „КРИЛИМА" Дени Лејн снима и издаје сопствене плоче. У снимањима му помажу многи музичари.

Пре него што се удала за Пола, Линда је била позната као један од најбољих поп-фотографа Америке.

Пол је прошле године у Америци примио специјалну награду за музику у филму „Живи и пусти да умре".

Пошто их је Дени Сејвел напустио КРИЛА нису имала бубњара и нашла су се у неприлици. Групу је спасао свестрани Пол и на албуму „Друштво у бекству" он свира бубњеве.

Пол Макартни је у неколико прилика изјавио да од свих група највише симпатише ОСМОНДСЕ.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ДРУШТВО У БЕКСТВУ

(BAND ON THE RUN)

Текст и музика: **Пол Макартни**

Изводи: **група WINGS (ВИНГС)**

Заробљен унутар ових зидова
послан овде заувек
да никога не видим, ништа лепо
као што си ти мама, као ти.

Ако икад одем одавде
размислићу о занемаривању свега
у корист милосрђа
јер мени је потребна
понека ситница
ако одем одавде.

Када поче киша са силном олујом
када побегосмо ка сунцу
свако рече сваком:
надам се да си добро!

Друштво у бекству
и чувар затвора и морнар Сем
сви тражимо некога
за друштво у бекству.

Како је ноћ падала
и олуја јењавала
у граду нас потражите
али нас никада неће наћи.

Друштво у бекству
а обласни судија, завидан
увек ће трагати
за друштвом у бекству!

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ДРУШТВО У БЕКСТВУ моћи ћете да чујете у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО** која се налази на I програму Радио-Београда у понедељак 16. септембра ове године од 20.00 до 22.00 часа.

СЛОБОДНО ПИТАЈТЕ

Прије извјесног времена међу приједлозима за „Гром листу", чуо сам и једну занимљиву рок композицију са виолинама и чини ми се гајдама. Нисам сигуран да ли је то био шкотски или ирски ансамбл. Ако можете одговорите ми како се зове композиција и ко је изводи.

М. Вујић
Зеница

Ако се не варамо, то је композиција „Више него што можеш да сажвaћеш" ирске групе »Horslips« из њиховог другог албума. Овај квинтет основан је 1970. године у Даблину. После успеха постигнутог у Ирској, састав 1972. прелази у Енглеску. Музичари често користе мотиве ирског фолклора и употребљавају старе инструменте (ратне гајде, бенџо, мандолину и харфу). До сада су издали два албума од којих је занимљивији други јер се заснива на једном старом ирском миту. Снимају за једну мање познату диско кућу из Даблина. Албуми: »HAPPY TO MEET . . . SORRY TO PART (OATS 1973) и THE TAIN (OATS 1974).

HORSLIPS чине: Чарлс О' Конор (CHARLES O' CONNOR) виолина, мандолина, харфа и певач; Џим Локхарт (JIM LOCKHART) флаута, оргуље и ирске ратне гајде; Бери Девлин (BARRY DEVLIN) бас гитара, гитара и певач; Имон Кар ((EAMON CARR) бубњеви и Џони Фин (JOHNNY FEAN) флаута, бенџо и гитара.

БЕРЗА ПЛОЧА

Продајем ове ЛП плоче: THE FROST и JIMI HENDRIX AND CURTIS KNIGHT и више сингл плоча Елтона Џона, Драга Млинареца и групе „Визард".

Васиље Барбу
ЈНА [redacted]
[redacted] Уздин

Фантастична прича

РАТКО ЈАНКОВИЋ

Мрачна

ПИСМО 23.

Тенохтитлан, јун 1521.
(Мексико)

Поштовани оче,

Већ две године смо у земљи Астека. Сада су друга времена. Народ ждралова, Астеци, не прима нас као раније, у нама више не гледа изасланике протераних богова. Мој плаховити господар Ернандо Кортез постао је звер. Оно што је било далеки наговештај на његовом лицу, када му је, на Куби, Диего Веласкез поверио освајање царства Астека, избило је на површину.

Јеси ли примио моје писмо из Вера Круза? Нас три стотине са десет топова и нешто коња, које домороци први пут виде, кренули смо да срушимо царство. Моме господару, иако је суров, мора се признати да је храбар.

Боримо се за највећи град земље Астека — Тенохтитлан. Кортез је добио појачање. Он ову земљу и не зове другачије до Нова Шпанија. Каже, а ја му верујем, ускоро ће бити њен гувернер.

Ратујем заједно са Енриком Фернандезом из Кордобе. Заклео ми се на верност — дугује ми живот.

— Бојиш ли се? — питао ме док смо опседали многољудни град.

— Не њих, само климе — рекао сам.

Ти знаш, драги оче, да нагле промене времена, а нарочито влажни ваздух, нису добри за мене. О култури Астека, што те нарочито интересује, писаћу ти или причати када се вратим. Њихов последњи велики владар Монтезума умро је прошле године. Сада је на власти његов нећак. Крај му је близу, зато се и брани овако помамно.

Данас, пред подне, борећи се за сваку кућу стигли смо до поплочаног каменог трга. Мени уз раме, са исуканом сабљом, ишао је Енрико.

— Полако, пријатељу — говорио ми је. — Ако нападну, нека прво ударе на мене.

Изненада, иза огромне камене пирамиде, искочи група ратника са уплетеним ждраловим перима у коси.

— Чувај се! — викну Енрико.

Борио се као лав. Искрвављена лица насртао је трудећи се да ме заштити телом. Ја сам шчепао најближег и продорни крик наговести пуцање његових костију.

За неколико тренутака савладали смо их. Енрико је ждраловим перима чистио крваву сабљу. Забављени довођењем одеће у ред не приметисмо једнога од њих и тојага астечког ратника у страшном замаху погоди моје раме.

Ти, који си ме свему научио, оче мој, знаш да не познајем ни страх ни бол. Само у једном моменту свет се за мене угаси. Стадох. У трену ратник паде под Енриковом сабљом.

— Јеси ли рањен, пријатељу? — очајно викну храбри конквистадор и потрча према мени.

Пре него што сам успео да га

ЗАБАВЉЕНИ ДОВОЂЕЊЕМ ОДЕЋЕ У РЕД НЕ ПРИМЕТИСМО ЈЕДНОГ ОД ЊИХ И ТОЈАГА АСТЕШКОГ РАТНИКА У СТРАШНОМ ЗАМАХУ ПОГОДИ МОЈЕ РАМЕ.

прекријем плаштом, он је разгрнуо тканину и погледао моје озлеђено раме. Блед као мраморни кип он је подигао свој ужаснути поглед.

— Ти... — почео је да говори.

Одахни и насмеши се, драги оче. Никада није довршио реченицу. Прсти моје руке стегли су његов врат и Енрико Фернандез престао је да живи.

Када је пала ноћ одвукао сам се до шуме. Успео сам да се опоравим. И томе си ме ти научио, премудри родитељу.

Првим бродом из Вера Круза крећем за Шпанију. Дочекај ме у Севиљи.

Твој одани
Франческо Хуан Ескобедо

ПИСМО 273.

Толедо, 17. септембар 1542.

Драги оче,

Не знам хоћеш ли примити ово писмо. Пишем га на колену. Дубоко испод мене у плавој измаглици је дивна река Тахо и краљевски град Толедо. Одлазим на север, само на север.

Затворили су ме, драги оче, међу дебеле зидине, дубоко под земљом, где је вечита тама, где влага нагриза тело. Погађаш већ, милостиви мој, пао сам у руке Свете инквизиције.

Уплашен за своју судбину лежао сам у дну тамнице спутан дебелим, челичним ланцима. За све то време обилазио ме је само један човек — отац Рикардо. Уз пригушену светлост свеће његово лице изгледало је сабласно. Доносио ми је увек исто: крчаг слане воде и корицу тврдог хлеба. По његовим доласцима рачунао сам смене дана и ноћи.

— Зашто ме држите овде, свети оци? — питао сам.

Једини одговор био је његов пискави, злобни смех. То се понављало унедоглед. Само због твоје воље покушао сам да издржим.

Коначно ме изведоше. Затворише се иза мене гвожђем окована врата тамнице и нађох се у полумрачном засвођеном подруму. Уз један од зидова, са бакљама са сваке стране, био је постављен груби храстови сто. Тројица људи у црном укочено су ме посматрала.

Ко су они? Свештеници? — питао сам се. — Је ли међу њима Велики надбискуп Толеда? Не, сигурно не.

— Ђаво је у њему — рече Рикардо. — Педесет дана воду и хлеб није јео... Признај да другујеш са Сатаном!

Уносио ми се у лице. Пискави глас се у заносу извијао и кидао. Ја сам, као што си ми наредио, оче, ћутао и посматрао.

Десно од мене, уз влажни зид, на дрвеном точку, висило је измучено тело.

— Признајем, све признајем — гушио се несрећник.

Рикардо је руком позвао двојицу људи голих до појаса. Везали су ме за ниску дрвену клупу. Један од њих притрчао је ватри и дугим клештима извукао усијано гвожђе. Са демонским осмехом на уснама прилазио ми је, стопу по стопу, тражећи најпогоднији положај да ми врело гвожђе утисне на прса.

Ти разумеш, мудри оче, да нисам могао даље остати. Конопци којима сам био везан попуцаше. О ономе шта се касније догодило не бих хтео да ти пишем. Сутрадан су, у тајности, Толедом кренуле приче како је куга покосила четворицу судија Свете инквизиције. Остали нису помињани. Страх царује Шпанијом.

Прилично сам исцрпен и изнемогао. Снага и разум, које си ми ти подарио, малаксали су и истањили се. Потребнији си ми него икада. Утроба ми је нагрижена влажним ваздухом тамнице. Једва чекам да те видим. Сваки сусрет са тобом значи оздрављење.

Надам се да ћемо се срести у Нирнбергу, како смо се договорили

Твој верни
Гонкалвес Арантес Гуедо

ПИСМО 293.

Фромборк. 24. мај 1543.

Добри мој оче,

Жао ми је што ти се из Фромборка, као раније, не јављам с добрим вестима. Данас је умро каноник овдашњи, лекар и астроном Никола Коперник.

Руше ли се смрћу овог седамдесетогодишњака твоје наде? Извини што питам, ти то од мене не очекујеш. Сахрана ће бити у катедрали. Сиромашни и болесни плачу по улицама. Њиховог заштитника више нема.

И ја, мада се чудим одакле то долази, осећам тугу и јад. Откако си ми у Нирнбергу показао његову књигу „О кружном кретању небеских сфера" дивио сам му се.

Ако си њему хтео да се обра-

планета

тиш, драги оче, не мисли на то. Бастион људског генија је нестао — бар за сада.

Ја нисам створен да волим, осећам или патим. До сада сам мислио да су ми било каква осећања страна. Вероватно претпостављаш шта се догодило када сам сазнао за Коперникову смрт.

— Он је мртав — рече Владислав.

— Ко је мртав, пријатељу? — упитах.

— Никола Коперник — рече Вацлав.

Нешто се у мени догодило. Ја нисам ништа осећао али руке су ми се неконтролисано тресле, колена ударала једно у друго. Не могу да ти опишем како сам себи изгледао бескористан и излишан. Јесу ли то осећања, оче?

Стигао сам сувише касно. Овамо је требало ,ако се не љутиш на прекор, да ме раније упутиш. Зашто си толико чекао? Сада је све немогуће.

Онда сам изгубио памћење. Када сам дошао свести Владислав и Вацлав су са ужасом буљили у мене. Скинули су ме до појаса и поливали водом да се повратим. Желећи да ми помогну сазнали су нашу тајну. Због тога су моји пријатељи, браћа Вацлав и Владислав Комаровски, морали да умру. Тако си ми наредио.

Фромборк напуштам за неколико дана. Мој посао је завршен, чажалост без успеха. Нисам успео да пријем Копернику.

По твојој жељи срећемо се 3. новембра у Дубровнику.

Твој покорни
Вјенчеслав Кобушевски

ПОРУКА ЦЕНТРУ

Планета Земља, Средоземно море

Центру двојне звезде Епсилон — сазвежђа Волар.

Почетак овде. Двадесет пет година сам на овој планети. Испред мене је гомила извештаја мојих синова. Не чудите се, ја сам их створио и опремио, дао им, док сам још веровао у ову планету, имена: Франческо, Гонкалвес и Вјенчеслав. Са њима сам разговарао и дописивао се, на тренутке заборављајући да су они само савршена копија — роботи. Њих тројице више нема. Расклопљени су и мирују на дну мора. Пре мог извештаја упутио сам вам три писма од три стотине која сам од њих примио из различитих крајева планете. Мислио сам да макар негде на овој планети постоји народ који би могао да нас прихвати. Али, преварио сам се. Закључите и ви оно што сам и ја закључио: становници планете Земље уништавају сами себе. Са Коперником се угасила и последња нада да ће неко схватити наше постојање и помоћи нам да се од рата који бесни нашим савежјем склонимо у ову мирну луку галаксије. Он је једини, можда, имао снаге да схвати васиону.

Ми хоћемо да побегнемо од рата али он овде на Земљи стално траје. Уништавају једни друге примитивним оружјем. Шта ће се догодити када спознају енергију атома?

Моје присуство, као ни присуство мојих робота, на овој планети није примећено. Све трагове уклонили смо начином који овде не изазива никакво подозрење — убиством.

Позовите ме ако сте још у животу. Вратићу се. Крај поруке.

У дубокој тишини праскозорја, под олујним небом, четири погурене прилике у монашким хаљинама грабиле су према граду тражећи заклон. Црни, ниски облаци надносили су се над путнике претећи непогодом.

— Опет смо заједно — рече један од њих.

— Нисам могао без вас, самоћа ме убијала.

— Хвала ти, оче.

Уз страшни тутањ небо се проломи. Беличаста пламена змија запара ледину. На месту на коме су се малопре налазили монаси остаде угљенисано тело и три локве истопљеног метала. Негостољубива планета придружила се ћуди својих житеља.

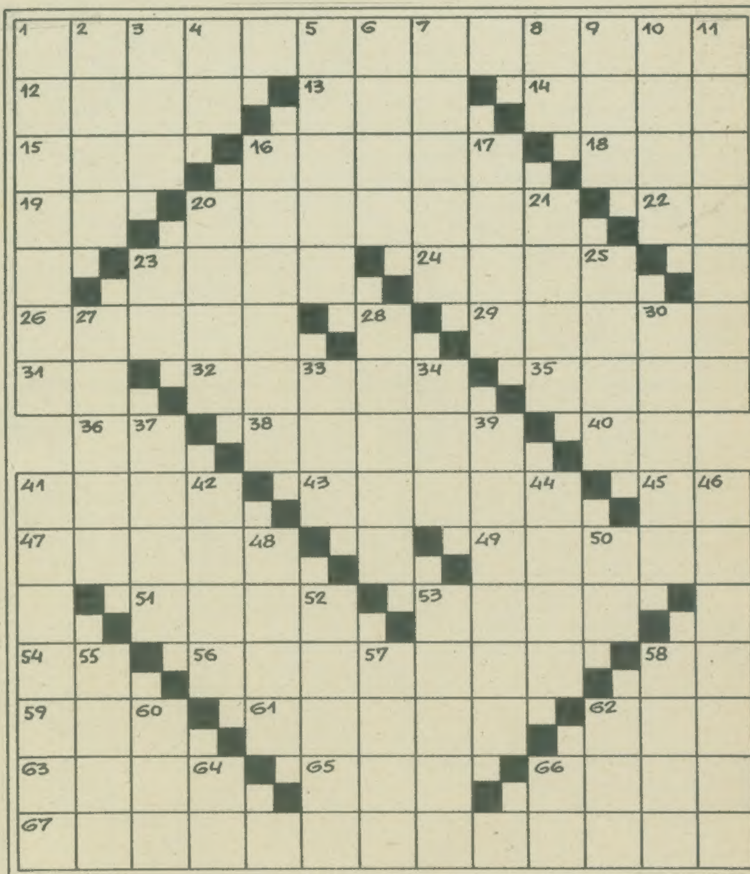
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) жена просветитељ, 12) овчја кожа са вуном, 13) скраћеница за државу Канзас у САД, 14) двобој, 15) име глумице Лупино, 16) одело припијено уз тело, 18) врста коњског хода, 19) грчко слово, 20) главни град истоимене покрајине у Шпанији, 22) скраћеница за: извршни одбор, 23) нацрт, 24) музички инструмент, 26) точак са причвршћеним посудама за наводњавање, 29) француски певач (Салваторе), 31) врста першуна, 32) делење, подела, 35) језеро у Туранској низији у СССР, 36) ауто-ознака за Лесковац, 38) чинија, 40) двадесет друго и четрнаесто слово азбуке, 41) драма Хенрика Ибзена, 43) фабрика обуће из Загреба, 45) шведски композитор (Гунар), 47) узвик при дресури паса, 49) место у југозападној Босни, 51) врста чамца, 53) руски књижевник (Андреј), 54) истурени део копна у мору, 56) средиште, центар, 58) лична заменица, 59) део теразија, 61) врста америчког мајмуна (мн.), 62) два комада, 63) летопис, 65) аждаје, 66) песнички израз за девојку, 67) инсект са четири једнака крила.

УСПРАВНО:

1) карактер, ћуд, 2) историјско место у Босни, 3) лична заменица, 4) један зачин, 5) филмско платно, 6) војнички хлеб, 7) испијено до дна, до капи, 8) скраћено мушко име (Едуард), 9) мргодан, 10) познати филмски глумац (Грант), 11) алкохолно пиће, 16) геометријска слика, 17) чехословачко-пољска река, 20) нагон за јелом, 21) опера Ђузепа Вердија, 23) ауто-ознака за Пољску, 25) један месец, 27) мрежаста метална одећа, 28) разузданост, 30) планина у западној Србији, 33) песма узвишеног садржаја, 34) женски певачки глас, 37) име филмског глумца (Флин), 39) шумовита висораван на тромеђи Белгије, Луксембурга и Француске, 41) силовит напад, 42) грчки бог рата, 44) предворје, 46) један инсект, 48) одређен део пута, 50) лична заменица, 52) један сродник, 53) мађарски шаховски велемајстор, 55) зрно, метак, 57) остварење, 58) поема Ивана Горана Ковачића, 60) овог часа, 62) стожер, 64) два сугласника, 66) лична заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) кокос, 6) пораз, г, 11) када, 12) одар, п, 14) анатом, 16) кантар, 18) лер, 19) радон, 21) нва, 22) Ири, 23) арара, 24) Крк, 25) јени, 27) Ира, 28) алас, 29) Адана, д, 31) клима, 32) Титаник, 33) цекер, н, 36) ракун, 40) етар, 41) Мет, 43) Раша, 44) мит, 45) салеп, 47) рак, 48) ЕКА, 49) трико, 50) ора, 51) нарвал, 53) Ирокез, т, 55) каро, 56) Лона, а, 57) шаран, 58) акант.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Миробуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44 дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Шфр. 70.—, Шкр. 102.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Златна грлица

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА

Читаоци Политикиног забавника који купе за готово добијају комплет (6 књига) за 180 динара. Једну књигу по цени од 30 динара. Износ ће платити поштару кад приме књиге — поузећем.
Купци на отплату добијају комплет за 210 динара. Једна књига је 35 динара. Наруџбенице се примају најмање за 70 динара (јер се мање не исплати слати због поштарине). Месечна рата најмања 30 динара.
Свака књига има свој број. Упиши на наруџбеницу бројеве књига које желиш да купиш или комплет. Попуњену наруџбеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу: „ВУК КАРАЏИЋ“ 11000 БЕОГРАД, Краљевића Марка бр. 9.

БИБЛИОТЕКА ЗА СВЕ УЗРАСТЕ

I КОЛО

Библиотека **ЗЛАТНА ГРЛИЦА** намењена је младим, најмлађим, али и најстаријим читаоцима. Јер бајке, приче, песме, узбудљиве животне драме, писане чисто, јасно, не познају временске међе.
Библиотека **ЗЛАТНА ГРЛИЦА** обухвата пробрано штиво домаћих и страних писаца. Њена је намера да најмлађим читаоцима избаци шунд из руку, да их одмалена, приволи да читају право штиво које је баш њима намењено. Зато ће **ЗЛАТНА ГРЛИЦА** из године у годину стварати веома велики и репрезентативни фонд књига, неопходан за развој младог човека како би се шириле границе његовог знања, разбуктавала стваралачка машта, његово осећање добра, оно најплеменитије у човеку што ће га увек красити. Текстови **ЗЛАТНЕ ГРЛИЦЕ** надахњују и оплемењују.

Сарадници **ЗЛАТНЕ ГРЛИЦЕ** су наши најистакнутији сликари. Свака књига је богато илустрована. Уметнички прилози су на високом уметничком нивоу. Корице су штампане у више боја. Повез је тврд и грајан.

Прво коло ЗЛАТНЕ ГРЛИЦЕ садржи:

1) Десанка Максимовић:
ОРАШЧИЋИ — ПАЛЧИЋИ, збирка изванредних приповедака наше велике савремене песникиње

2) Стеван Раичковић:
ВЕТРЕЊАЧА, збирка песама намењена најмлађим читаоцима, у ствари — заокружено дело инспирисано дечјим светом

3) Слободан Марковић:
ДВАНАЕСТ МЕСЕЦИ, књига стихова коју краси пребогата пишчева машта, звонки, глатки стихови, необичне и прелепе слике.

4) Гвидо Тартаља:
ОПЕТ ЈЕ ТУ ПРОЛЕЋЕ, књига прича и песама за децу за коју је сам аутор рекао: „Ако би ме неко питао шта сам имао увек на уму приликом писања за децу, одговорио бих: неговање љубави за матерњи језик код малих читалаца“.

5) Коста Степановић:
ГОЛУБ НА ДЛАНУ, књига савремених прича из живота и рата, приче о малим партизанима, подвизима знаних и незнаних јунака.

6) Ивица Рорић Вања:
ПРИЧА ДО ПРИЧЕ, ПЈЕСМА ДО ПЈЕСМЕ, књига која је готово сва сведена у наслову.

ИП „ВУК КАРАЏИЋ“
11000 БЕОГРАД,
Краљевића Марка број 9

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем:

ЗА ГОТОВО — књиге број: ______ за укупну суму од ______ динара, коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

2. НА ОТПЛАТУ — књиге број: ______ за укупну суму од ______ динара. Износ ћу платити у ______ месечних рата. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге. (непотребно прецртати)

КУПАЦ ______

Улица и број ______

Пошт. број и место ______

Радна организација ______

______ (Печат и потпис овл. лица)

______ (Потпис купца)

Пензионери прилажу одрезак од пензије. У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

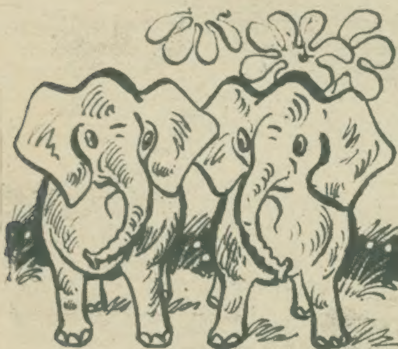
Драги Забавниче,

СЛОНОВИ — БЛИЗАНЦИ

Занима ме да ли слоница може да донесе на свијет одједном два младунчета.

Игор Петровић,
Бос. Градишка

Сматра се да слонице не рађају близанце. Међутим, један такав случај забележен је пре око пола века. Да буде још необичније и занимљивије, слонови-близанци угледали су свет у једном зоолошком врту.

Касније је човек био сведок овог феномена и у слободној природи. Наиме, ловац Јанг је 1967. године видео како слоница доноси на свет одједном два млада слона. Редак догађај одиграо се у Јужној Африци и ући ће у историју зоологије. Ловац Јанг је тада успео и да сними „срећан догађај" слоновске породице.

РЕНДГЕН ЗА СЛИКЕ

Интересује ме на који се начин откривају лажне слике.

Војнслава Стефановић,
Титово Ужице

Десетак највећих музеја у свету поседују читаве лабораторије у којима се сумњиве слике подвргавају одређеном научном поступку и радиографији.

Одлучан корак у том правцу представљало је откриће доктора Переза. Он је пронашао специјалну лампу помоћу које се површина слике може посматрати без икакве сенке. Прецизност посматрања је толика да се може видети најмања напрслина на површини или унутрашњости боје. На клишеима се јасно појављују сви слојеви боје, нагомилана боја, рељефи, а на исти начин се може испитати и рам.

Пошто се заврши ова прва операција приступа се унутрашњој анализи материјала помоћу X или рендген-зрака. Радиографија ултраљубичастим и инфрацрвеним зрацима може да открије стање платна пре него што је дело насликано или доње слојеве испод површинског. Тако је испод једне безначајне слике из XVII века откривено у Француској одлично старо дело Христос из Безансона.

У случају када зраци не могу да открију све тајне једне слике приступа се анализи боје. Како се боја не може скинути са платна прибегава се спектографији. Испитивање спектра сваке боје доводи до откривања природе елемената из којих је она састављена. Оваква операција може трајати чак и два месеца. Захваљујући њој стручњаци музејских лабораторија могу поуздано утврдити да ли је неко дело аутентично или није.

ЧОВЕЧЕ, НЕ ЉУТИ СЕ

Желео бих да знам како је настала игра „Човече, не љути се".

Зоран Јурић,
Карловац

Кад су му његова три сина већ досадила враголијама и честим запиткивањем о свему и свачему, минхенски електричар Јозеф Фридрих Шмит нацртао је на поклопцу једне старе кутије за шешире мале кругове. Четири пута по четири кружића као старт, четири пута по четири кружића као циљ.

Затим је старт и циљ повезао низом нових малих кругова, начинио шеснаест дрвених фигура и једну коцкицу и заиграо са својим синовима нову „игру на кутији за шешире".

Дечаци, њихова мајка и цела породица били су одушевљени новом игром. Тако се пре 65 година родила игра „Човече, не љути се". Упркос том имену и данас се често нађе понеки играч који се играјући „Човече, не љути се" толико наљути да зграби таблу и фигуре и баци их у ватру или кроз прозор. То су, како каже удовица проналазача Шмита, највatренији љубитељи игре јер они, чим се „охладе", купују нову кутију „Човече, не љути се".

ОДАКЛЕ ПОТИЧЕ ЧЕМПРЕС?

На нашем Приморју често сам виђала чемпресе или кипарисе па те молим да у Малој пошти напишеш какво је то дрво и одакле потиче.

Љиљана Николић,
Београд

Колико је чемпрес или кипарис познат и омиљен у нашем народу, иако му порекло није из овог поднебља, најбоље се види из мноштва имена за ово лепо и племенито дрво. Чемпрес или капарис је најчешћи назив код нас, али се у неким крајевима може чути и ћипариз, ћиприс, ћимпрес, цимпреш, циперле, ципреж-дрво, цумпрес, ципрес, чепрес, кипарско дрво, купрес, права ципреж, селва, селвија итд.

Чемпрес је, иначе, пореклом из Азије, Северне и Јужне Америке, зависно од врсте. У нашем Приморју као украсно дрво најчешће се може видети чемпрес који потиче из Персије и источног Средоземља. Ова врста се одавно одомаћила уз наше море и у слободној природи. У парковима наших приморских места гаје се још и калифорнијски, хималајски, аризонски и мексикански чемпрес. Од око 15 врста овог четинара, највећу висину достиже орегонски чемпрес из Калифорније који нарасте и до 30 метара. Највећи кипариси у нашем Приморју високи су око 20 метара. Чемпреси најбоље успевају на кречњачком тлу с нешто више земље. Кипарисово дрво је средње тешко, тврдо, еластично и трајно. Због тих особина употребљава се у бродоградњи и столарству, за израду украсних предмета, намештаја и буради.

WALT DISNEY
МИКИ

ПА... КРАЈЊЕ ЈЕ ВРЕМЕ ДА ПОДШИШАМ ТРАВУ У БАШТИ!

А КАД БОЉЕ РАЗМИСЛИМ...

...МОГУ ТО И СУТРА!

ААА!
Distributed by King Features Syndicate.

ВРУУУМ!
А?

ВРУУУМ!
НЕБЕСА!

ИНВАЗИЈА ИЗ СВЕМИРА!
Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

САД САМ ВИД'О ТРИ ЛЕТЕЋА ТАЊИРА... ЕВО ОВОЛИКА!
?

СПУСТИЛИ СУ СЕ У ВАШЕ ДВОРИШТЕ...

УЧИНИЛО ВАМ СЕ, ЧИКА ШИЉО!
1185

ТО САМ ЈА ИЗБАЦИО ТРИ УЈКА МИКИЈЕВЕ **ТВРДЕ ПАЛАЧИНКЕ**... ДА ИХ ПТИЦЕ ПОЈЕДУ!